

Plymouth, Pa., 30 Balandžio.

Mūsų tauta tarp svetimtųjų, gyvenančių Amerikoje, menkai dar yra ką žinoma, ir vis skaitoma už „polenderius“. Daugiausiai, lietuviai dirba kūnopraszeciausius darbus, jo kių augštesnių užsiėmimų, gali sakyti, neturi, ką žinoma praszalietis, žiurėdamas ant prasto darbininko, menkai ką ten paiso kokios jis yra tautos ar kokio gimimo. O dėlko mes negalim pakelti savo tautos vardo ir pagerinti savo buvį? O tai iš stokos mokslo!

Apszvietos! Apszvietos neatbutinai reikalinga dėl mūsų, ba vienintėlei tik per apszvietą galime išsipainioti iš pažeminancio laipsnio ir dasigauti prigulinciją sav vietą tarp kitų tautų. Iš senesniųjų žmonių jau nesidūs padaryti suvis nieko, arba labai mažai, užtai visą viltį turime paremti ant jaunesnės mūsų genkartės. Dūkim savo vaikam atsakantį mokslą, iszmo-kykim jūs ko nors daugiau, ką pats mokam, o tada užims jie vietas, kurios dėl mūsų nebuvo prieinamos, ir jie atnes daug didesnę naudą dėl mūsų tėvynės-Lietuvos. Kaip tai mažai lietuviszkų tėvų mąsto apie tai, kad mokslas yra didžiausiu izdu dėl jų vaikų. Mažai yra tokių tėvų, kurie pamislytų apie tai, kad apszviečiant savo vaikus dūda jiems į pasogą daugiau, ne kaip kad paliktų jiems didžiausius turtus. Lietuviai tėvai nusidūda nežinant apie tai, ir suvis nesirupina apie apszvietimą ir mokslą savo vaikų. Amerikonai, Irelandai, Prusai ir kitos tautos rūpinasi savo vaikus leisti į mokslo, kaip greit tik siek tiek paauga ir pareina į sziokį tokį supratimą. Pas lietuvius tas yra suvis kitaip. Ant gatvių tankiai gali sutikti lietuviszkus vaikus ir dukteris,

skaitanczius po devynis, dešimtis ir daugiau metų, kurie slankioja kampas nū kampo, o mokslo nelanko. Tėvai nesiunczia jūs į miesto arba parapijos mokslo, ba baimyjas, kad nereiktų mokėti keliolika centų ant užlaikymo mokytojo ir kitų mokslo reikalų. Laime ir visu didžiausiu rupesciu lietuviszkų tėvų yra, kad jų vaikas kūnograicziausiai pradėtų dirbti ant savęs. Jau nors kiek biskį vaikas paaugo, tūjaus kisa į visokias dirbtuves, siunczia ant brėkerių „szleitų pikiūt“, o dukreles, kad jau ner kur kitur, tai nors į skudurnečią (regshop).

Kaip greit sunus arba dukterė uždirbs \$1,50 arba \$2 ant nedėlios ir atidūs jūs tėvams, tada tėvai iš džiaugsmo nežino ką pradėti. Tėvas sodina sunų szale savęs, pamyli jį alumi, arielka, ir pypkę dūda parukyti. Motyna dukterį, dirbanczią jau skudurnečioje, vaiszina taip, kaip suaugusią panele, pasakoja jai smagumus ateinancio gyvenimo ir suteikia žinią apie tokius dalykus, ką tų metų mergaitei suvis nereiktų žinoti. Kas bus iš tokių vaikų? Visados bus niekas! Mokslo neisimokino nieko, ba jos nelankė, arba kad ir lankė, tai suvis trumpai, namieje taipgi neiszmoko nieko gero, ba gadino jūs tėvai ir motynos, o dirbtuvėse ir skudurnečiose bjaurus darbai ir palaistuvys tē puikiai žydi. Ten senesnis darbinjkas arba darbinjke neisaugoja nedaugusių kūno - bjauriausiu sznektų ir keiksmų, ten nedaugusios mergelės prazaido savo nekaltybę, o vaikai tampa pasileidėliais pirm, neg iszeina iš metų pienburnių. Yra tai prieszlaikiniai nūpūliai, už kuriūs tai kalti tėvai. Ne apie tą eina, kad tėvai turi iszaugyt savo vaikus ant žmonių augštesnių, bet apie tai, kad

jiems dūtu sziokį tokį apszvietimą, kuris tolesniame gyvenime yra dėl jų neatbutinai reikalingas. Sunku taipgi reikalauti, kad visi tėvai siųstu savo vaikus į augštesnės mokslo, ba ant to ne visiems pavelyja iszteklius, bet turime daug didžturių sziemynų, kurios gana turētu isztekliu leisti savo vaikus nors kiek į augštesnės mokslo, o bet gi ne nepamislyja apie tai. Kokia tai iš to iszeiga? Suvis neypatinga. Mes patys negalim užimti prakilnesnių vietų, ba neturim atsakanczio mokslo, o mūsų vaikai lygia dalia nedaugaus geresnio padėjimo, kadangi jiems atsakom mokslą. Taip, kaip mus, taip ir mūsų vaikus laukia sunkus nelaisvingas darbas. Iš tų vaikų, su tokiu auklėjimu, iszaugs visoki iszgamos ir negalime viltisi, kad jie pakeltu mūsų lietuviszką vardą tarp svetimtųjų ir atnesztų naudą dėl mūsų tėvynės.

Taigi, jeigu norime, kad mūsų gentkartė užimtu su laiku kokias augštesnes vietas ir atnesztu nors kokią naudą dėl tėvynės, reikia mums pasirupinti apie jaunūmenės augimą, lamdymą tikroje tautiszkoje dvasioje pritaikant prie czionykszečio kultūros stovio. J. A.

Isz Lietuvos.

— *Suvalkų rėdyba.* Pavasari, kada nėra apie ką geresnį, kalba apie pavasari. Tik tas pavasaris szimet visai „nusipavasarėjo“! Suvis nepanaszu, kad tai yra antra nedelia (sąvaitė) Balandžio. Oras toksai, rodos kad susilaukėm Lapkriečio, tik snaigo ir dergia, ir galima diena už dienos laukti szalcio. Pernai apie szį laiką jau ukinjka kur kalnelius sėjo, o szimet... Szimet žmonės žiurėdami į kur-nekur laukūse baltūjanti

sniegą, kur pavėsiūse užsilai- kusį ledą, gyvena tik atmini- mu smagios žiemos, kaip ji, nors geras szalciais, bet vienodai, be jokių palaidinių, laikėsi, nedarkydama rogių kelio.

Ledą ant upių sulaužė ir iszneszė, nės buvo plonas: užklotas stora eilia sniego nestorai įszalo. Sniego ant kelių tiek storai buvo prineszta ir taip kietai per žiemą suvažinėta, kad daugelyje vietų da ir dabar rogėmis gali važiuoti ir važiuja. Oras bjaurus, vis dergia, tai lyja szaltu lietum, tai, (kas tankiaus), drebia dideliais plekais sniego. Parlėkę paukszteliai: pempės, garniai, antys ir kiti nežino kur dėtis. Kada sulauksim tikros pavasario szilumos?

— Eina gandas, kad Maskolijoje dizečiai papigsę siuntimai laiszkų pacztu (žigune). Vietoje szios dienos markės už 7 kapeikas laiszkam paczioje Maskolijoje užtekse markės už 3 kapeikas, o į užrubežę siuncziant laiszką reiksę tik 5 kapeikų, kaip dabar 10. Siuntimas atviro laiszko atsiesę tik 2 kapeikos, vietoje szios dienos trijų.

Laikas ir reikalas butų papigiti, nės jei palygiti, kiek pareina siuntimas laiszko Gudijoje ir kitose vieszpatystėse, tai pasirodo, kad maskoliai visai zydiszka lupa. Paimkim nors tokią Ameriką. Siuntimas laiszko tenais atsieina tik 2 centai, tai jei dolerį skaityti už du rubliu, ir tai bus tik 4 kapeikos. O juk dolerio nominaliszka vertė tik 1 rublius ir 31 kapeika. Arba Vokietijoje: už laiszką rubėžiūse valstijos tik 10 pfenių, tai yra arti puspenktos kapeikos pagal paskutinį kursą, o pagal nominaliszką vertę neiszeina daugiau, kaip 3 kapeikos. Tai jeigu kitos valstijos gali pigiaus imdamos iszeiti gerai, tai dėlko Maskolija negali atpigiti.

Nū kada Maskolijoje atpigs žigunė, dar nežinia. Su atpigimu žigunės turės atpigi ir siuntimas žinių per telegraphą.

Tik su žigune maskoliams ne taip labai rupi, žinoma, ne taip ne skubėsi su papigimu. Jiems kur kas labiausiai rūpėtų persnypinėti visus laiszkus, kas, kam ir ką raszo.

Tūm tarpu visų laiszkų peržiūrėti negali, tai žigunę į szoną atmetę, griebiasi už kito svarbaus jiems dalyko: apmaskolinimo „vakarinio kraszto“. Tas „apmaskolinimas vakarinio kraszto“ niekaip jiems iš galvos neiszeina, kaip alkanam dūna. Ir kad nors ką buklaus pramanytų, kaip „maskoliti“ tą krasztą, o tai vis tą patį renczia be galo, be kraszto: reikia jį kolonizavot burliokais. Ir da lyg patys sav ant jūko tam paciam numeryje ir to pacio laikraszcio raszo, kad reikia „kolonizavot“ vakarinį krasztą, o ant kito puslapio raszo, kad burliokai — kolonistai vakarinio kraszto, niekam esą netikę, jiems nerupinti laimė Gudijos, tik asabiszka nauda, dėl kurios jie tankiausiai randavoja savo žemę katalikams.

Naujausias izmislas maskolių — dūti 75% paskolos tiems, kurie norėtų pirkti žemę vakariniam kraszte; netik tikriejie staciatikiai, bet ir starovierai (sentikiai) galėtų naudotis iš tos paskolos. Žingeidu, ar nežlugtų buksvos tokių „kolonistų“ dabar, kada žemė tiek mažai pelno dūda, o jie, gaudami iš bankos 75% vertės žemės, t. y. pirkdami beveik pilnai už svetimus pinigų, gerai už tokią žemę mokėtų. Trumpiaus sakant, mums, ypacz dabar, mažas iš to paojus, o sudžiuvę maskolių smegeninės, matyt, nieko izmintingesnio negali pramanyti.

J. Vėžys.

— *Vilniaus rėdyba.* Kaip maskoliams, atsiųstiems į mūsų krasztą, rupi laimė žmonių, tegul parodys szis paveikslas. Miestelyje *Valkinikūse* (Trakų pav.) yra randavas ligonbutis, kur 12 ligonių gauna dovanai užlaikymą ir vaistus. Prie to ligonbucio yra daktaras Žudin'as. *Merkinėje* gi yra randavas feldszėrius Sirman'as, kursai taip gi turi dovanai dalyti randavus vaistus reikalaujantiems. Vieną sykį Sirman'as pradėjo pardavinėti vaistus, sakydamas, kad randavi iszsibaigė. Žmonės apskundė Sirman'ą daktarui Žudin'ui. Atvažėvęs į Merkinę, Žudin'as neva tyrinėjo ir neva rado, kad randavi vaistai iszsibaigė, o Sirmanas pardavinėja savo locnus.

Gavę žinią nū paties Sirmano, kad pas jį yra daktaras, žmonės susirinko praszyti vaistų. Tada Žudin'as liepė prie žmonių felszeriui sutaisyti gerus vaistus, o paciam felszeriui pasakė, kad į vandenį gerai įbertų sodos. Kada žmonės su tokiais vaistais iszsiskirstė, Žudin'as pasakė Sirmanui: „Szitokių jiems vaistų reikia! su jeis jokių ceremonijų nereikia, ką ezia jų žiurėti!“

Tai toksai rupestingumas atsiųstų pas mus maskolių. O kad tai būtų tik vienintėlis atsitikimas.

V. Stagaras.

— Szią žiemą ir Baltos jūros krasztai užszalę buvo, bet jūros vilnys anūs 25 Kovo po Palangą izzlaužė.

4 Balandžio (23 Kovo) ant Muszos upės ledai sproginėti pradėjo. Tają dieną nū Bausko į Jelgavą telegramas atėjo, kad ten nū Lietuvos pusės, kur toji upė prasideda daugel vandenio, ant vieno arszino augsztumo pribuvo. Tūjaus medinis tiltas po Jelgavą ant Muszos nuimtas tapo, o ledo ėjimas kožną valan-

dą laukiamas buvo. Pravaznikai pranaszavo, kad vėlių vėliausei subatoje 6 Balandžio (25 Kovo) ledai iszeis. Iš tikro maž ko neispėjo, bet ne suvisu, nės ant Muszos alkunės Driksnės, kuri per penkis viorstus ilga budama, nū Muszos pradžia gauna ir į ją įteka, rods subatoje ledai iszejo, bet Muszos tilto vietoje susispyrę tikrai ant rytojaus nedėlioje iszejo. Nors ledai pratruko, ant vandens putos pradėjo rodytis kas ženklino, kad vandū dar kils, nors subatoje sulyg 8 pėdų buvo dąjės. Nedėlioje 7 Balandžio (26 Kovo) ir ant rytojaus vandū vis augstynėjo, nors ledai ėjo mažai.

Subatoje Driksnei iszsiczytyjus tūjaus valsečiai ant turgaus su daiktais atėjo. Per subatą ir nedėlę sulyg trecziai adynai po pietų pakol ledai neiszėjo per Muszą pervazas eiti negalėjo, per tai žmonės su vežimais daugiau kaip dabar ant krantų laukti turėjo.

Ant laukų sniego jau nėra, bet jo daugumas po miszkus, nū kurio yra dabar baisus tvanas, kuris žmones vargina. Toks tvanas kaip dabar senei buvo, o vis didinasi. Žmonės rupinasi, kada bus jo galas! Nors sziądien turime 8 Balandžio, naktimis szalą, vėjas didelis, o sziltos dienos nei vienos nėra. Laukai, pievos, trobos vandeniu apimtos. Iš taip bjauraus pavasario visokios ligos žmonių tarpe platiniesi pradėjo, labiausiai sunkios slogos arba infliuena. Rods tai yra nesunki liga, bet kartą užsiszaldzius, o kitą ligą: plaučių uždegimą, karsztinius, rožę gavus, galima į antrą svieta veikti nuvažiūti. Tają infliuena asz ir visi mano namai serga, pertai negaliu jums į laiką žinių pristatyti.

Su pavasariu ir etnografiskie darbai prasidėjo. Sztai Vytautas Juszka iš Dorpat, garsingo Jono sunus, nū Dor-

pato universiteto pusiaugavėnyje dėl lietuviszkos etnografijos isztyrinėjimo į Seinus, Suvalkų rėdyboje iszsiunstras tapo. Anas ten užtruks keturis mėnesius: lietuviszkas dainas, pasakas, budus ir t. t. rinkdamas. Kas noretu per tą laiką su jūmi susiraszinėti, turi raszyti: Seini, Suvalskoi gubernji, Vitoldu Juszkevyczu, o gromata tikrai dais.

Prusų rubėzius dabar labiau, kaip kitą kart apstatytas tapo, prie to dar gili žiema nedaleido, idant mūsų knygų eitu. Mūsų knygų perkupcziai iš tolymos Lietuvos krasztų, net po kelis kartus szią žiemą į paprusę dėl knygų važiavo, bet vis veltu, nės nei vienas kontrabandnikas neatsirado, kuris dėl knygų į Prusus drįstu eiti, taip baisu buvo.

— *Triszkūse*, Szaulių pavieta, bajorai Lukavycziai arti bažnyczios szimet kolonijaliszką kromą uždėjo.

Žemaičziūse yra toksai budas, o ypacz Telszių pavieta, kad po bažnyczias baisiai daug didelių karunų įtaiso. Po lonkas taip daug anų pristato, kad nū vargonų altoriaus nematyti. Dabar dėl Eigirdzių filijos bažnyczios (arti Telszių) dirba karuną, kuri bus taip didelė, kad ją nesz keturi vyrai. Iš vienos pusės bus paveikslas szv. Baltramiejaus, o iš antros szv. Antano. Karuna 100 rub. kasztūs.

Girdėtiesi, kad Panevėžio miestas nū Senapilės priemiesczio pradėjus baisiai apdegė ir tame pat pavieta Žeimos parapijoje p. Kulikausko Liasų dvaras mažne visiszkai sudegė.

25 Kovo dienoje sulyg pietų baisiai žiema su vasara kariavo! Su pietiniu vėju užėjo baisiai smarki audra su sniegu visus kelius ir ulyczias užversdama, bet nū pietų nusztilus adrėkis pasidarė. Ant rytojaus diena taip grazi saulėta

pasidarė, kad sniegui tirpti pradėjus, po ravus ir ant upių ledo vandū rodytisi pradėjo. Tada pirmą kart ir vyturiai pragydo sia ir ten plikai žemei atsirandant. Sniegas vienok suvisu dar nepamažėjo, taip, kad kūsmarkiausei varytų, deszimts dienų ant sniego nuvarymo reikėtų.

— *Szauliūse* vietinio burmistro ir isprauniko tarpe ne senei smarkus ginczas isztiko. Ponas ispraunikas norėdamas, idant sniegams tirpstant daugel purvyno ir vandens mieste nebutų, liepė visus sniegus isz miesto į lauką iszvežti, bet burmistras ponas Rimgaila, kurio ant to karto Szauliūse nebuvo tūmi darbu pasibaisėjo, nės ant laukų visur žiemos keles yra, žmonės su szlajoms važiuja, o isz miesto sniegą iszvezus, nieks nei ant turgaus atvažiuoti negalėtų. Sziokiu budu burmistras isprauniką praliudyjo ir sniegas isz Szaulių miesto neiszvežtas tapo.

— Kunigas Juljuszas Narkevyczia Veviržėnų kamendorius sveikas ir gyvas yra, pertai pirmąją žinę apie jo smertį už klaidingą reikia parokūti. Bet visgi tai yra geras ženklas, kad ilgai pagyvens, jeigu apie jo smertį pirm laiko kalbos pasiplatino.

Mūsų prekybos dalyke vėl naujus atradimus padariau; sztai Panevėžio pavieta Vabalnikūse ponas Jacevyczia, o Smilgiūse ponas Bernatavyczia kromus uždėjo. Pirmam yra daug sunkiau su žydais konkurenciją vesti, nės Vabalnikūse turi jie daugel kromų, bet antrasis, vieną žydiszką kromelį, kuris ten buvo, czys-tai pergalejo.

44.

— *Isz Latvijos.* Jau pirm kelių nedelių svarbiausia Jelgavoje latviszkoji knygiszkoji firma Dravin-Draveneks bankrutavojo, kaip sako arti ant 60,000 rublių, knygynas užda-

rytas tapo, o „Wahrdnizes“ ir „Austrumo“ iszdavimai į kitas rankas perėjo. Už vienos drukoriszkos maszinos pasiliko kaltas Draveneks 15,000 rublių, už popierą Rygoje taipojau 15,000 rublių. Žmonės kalba, kad anas daug pinigų mėgdavo Rygoje su prieteliais praleisti ir kad Leipgig Saksose, kur dėl knygų pirkimo buvo nuvažiavęs trumpame laike 2,000 rublių praleido.

— Į *Jelgavą* lenkiszkas teatras buvo atvažiavęs, kuris maskoliszkame kliube „Kružek“ du parodymu davė. Mažkas isz lenkiszkos publikos buvo, nės didumas ant influenzos sirgo. Mokytinių vėl, kaip į lenkiszką teatrą, gimnazijos valdžia neleido. Mokytiniai vienok davė sav rodą, prisitaisę sav usus, barzdą, bakus, drabužius perkeitę ant teatro eidami ir tas jiems laimingai pasisekė. Ant rinkos dabar statomas labai didelis žvėrinezius, pirmas Europoje. Vienų žvėrių bus 24 vežimai. Dėl žvėrių bolagano pastatymas kasztūs 240 rublių. Kalba vienok, kad ant to žvėrineziaus savinikas czia pragrąjys, nės dabar per Velykas visi mokytiniai iszvažiavo, o daugumas publikos serga. Kas-gi į tą žvėrinezių žiurės? —

Vandū ant Muszos upės vis augsztyn eina. 9 Balandžio sulyg devynių pėdų daėjo. Salos po Jelgavą nematyti, nės po vandenių. Pils parkas apsemtas, o taipojau pilis. Vandū pradėjo eiti į žemesnius gyvenimus, pertai gyventojai isz jų dar tą paczią dieną naktyje iszsikraustyti turėjo. Bet tvanas bus dar didesnis, nės putos vandeniui eina.

— *Isz Latvijos.* Ant Muszos upės su pavasariu naujai isztaisyti garlaiviai augszcziau ir žemiau nū Jelgavos bus leidžiami. Garlaivis „Mitau“, kuris su garlaiviu „Kekau“ konkurenciją nū Jelgavos ant

link prie jurės kraszto vezdavo, bus dar geriau įtaisytas ir ledams iszėjus bus ant Muszos leidziamas. „Mitau“ dabar Dubelte yra didinamas ir sulyg 27 Balandžio bus gatavas. Aną dabar didina per pusę perpjovę viduryje per 15 pėdų ilgą szmotą įdėję. Tas darbas ponui Selemuil) latviui, to garlaivio savinikui, kasztūs 10—12,000 rublių. Bus taipojau nauji katilai. Garlaivis tas szeszias myles tarp Dubelto ir Jelgavos eis tiktai 2½ adynos, tada kada pirmiauėjo 3½ adyn. Nū žmogystos ims nū Jelgavos į Szlioką už 5 myles, 10 kapeikų, o sulyg Dubelto už 6 myles, 15 kapeikų.

Augszcziau vėl nū Jelgavos ant Amburgo eis naujai isztaisomas garlaivis, pas Stindze Rygoje daromas, kuris už sulyg sziolei į tą pusę einantį garlaivį „Bajarinia“ bus daug didesnis ir geresnis. Ant to garlaivio pinigus keturios moterys sudėjo.

Sziokiu budu anų dviejų naujai įtaisomų ir pertaisomų garlaivių konkurencija „Kekau“ ir „Bajarinia“ savo pigumu ir geresniu įtaisymu pa-eis.

Varlė.

Isz Kitur.

— *Suvienytos Valstijos.*

— *Chicago, Ill. 28 Balandžio.*

Nesmagi žinia dėl mus rundytojų. Žinomas straikas Pullman'o sziamame mieste buvo pakrikdytas per U. S. kareivius, kuriūs prisiuntė Ministras vidurinių tiesų Gresham. Dabar daeina žinia jogei už tą barbariszką pasielgimą su biednais darbinjais, kompanija Pullman dūda p. Gresham tarnystą superidentu ant visos

1) p. Selemas yra isz amato žvėjų. Vienas jo sunus yra kapitonu ant „Mitau“ antras kapitonu ant jurės, o treczias Charkovos mieste žvejis, kuris aname kraszte sužvejotą lasziszą į Latviją atsiunczia.

kompanijos. Dailiai ponai demokratai užsitarnavo garbę nū vargdienių darbinjū.

— *Portland, Ind. 26 Balandžio.* Atokume 3 mylių nū Blufton atsitiko sziaūdien eksplozija 700 kvortų nitroglycerinos, esanczios ant vezimo. Balsas eksplozijos toks didelis, kad buvo girdėtis ant 40 mylių aplinkui. Vežėjas Vincas Elmer paliko sudraskytas ant szmotelių, o tas pats patiko taipgi arklį ir vežimą; arklio rasta tiktai vienas kaulelis.

— *Indianapolis, Ind. 22 d. Balandžio.* Pildanti roda unijos darbinjū po vardu „American Federation of Labor“ turėjo savo pasznekas apie padėjimą darbinjū. Sanariai rodos visi parodė savo vieno-dą nūmonę kas lik darbų.

John B. Lennon isz New-Yorko pasakė, kad bizniai ant visų pusių pradeda atgyti rytūse. Visos dirbtuvės dirba. Jokių darbinjiszku sumiszi-mų nėra.

Thomas J. Elderkin isz Chicagos pasakė, kad padėjimas marinjū ant didziųjų ežerų ir pagal pakraszczius Pacific jurų jau pradeda taisytis pagal McGuire užmany-tas tiesas.

Isz augszcziau padūtų žinių mes matome, kad laikai pradeda gerėti ant vandens, tik visa bėda, kad dar reiks daug iszkęsti vargo, kol dasieksim savo prigulinczio užmokesczio, kaip darbinjikai.

— *Monireal, 26 Balandžio.* Vakar sudegė czia didžiausia dirbtuvė tabako. Daug ypātų dirbanczių dirbtuvėje tapo suzeistų, isz kurių kelios ir turės numirti.

— *Baltimore, Md. 26 d. Balandžio.* Laike paszeliszkos audros, kokia aplankė pereitą panedelį valsczių Middleset, ant upės Rappahanock

paskendo valtis su deszimts žmonių: dviem baltais ir asztūniais nigeriais. Nelaimė atsitiko, netoli nū „dokų“ Burhame.

— *Ingols, Ind. 26 d. Balandžio.* Kada p. W. Humes išėjo į artimąją girią, kad pasiskinti sav kiek kvietkų, užpūle ant jos du valkatos ir, nugėdinę, baisius žaisdus padarė. Išmeigė jai pirmučiausei peilį į pilvą ir sulaužė šonkaulius, o pagaliaus nupjovė krutis. Piktadariai, papildę tokį nežmoniską pasielgimą, paėmė nelaimingąją ir pakavojo sklepe, kur ją rado žmonės, kurie matė bėgančius į girią valkatas. Pasakui šiūs leidosi vytis burys žmonių skaitliu suvirsz 200 gyventojų Ingalls, kurie paėmė taip gi su savim szunis dėl geresnio atitikimo piktadarių. Iš miesto Anderson išvažėvo szerefas Stow do Ingalls, kad perspėti korime jų.

— *New York 26 d. Balan.* Anglijos užrubežinių tiesų ministeris apreiszkė, kad Anglija neturi nei jokios mislies erzinti Suvienytas Valstijas ir neužims porta Corinto ant visados bet tikrai ant taip ilgai, pakol neaplaikys reikalaujancio atmokėjimo.

— *Charlotte, N. C. 28 Bal.* Bankierius J. R. Holand, apgavęs Banką ant \$85,000, o negalėdamas kaip ištrukti iš rankų teisdarystės, sumislino gerą išbėgimą.

Draugai jo įdėjo jį į didelę skrynią ir pasiuntė į Savannah Geo. bet nenusisėkė, nes tenai jį sugriebė ir dabar į vietą dviejų metų kalėjimo gali gauti 10 metų.

— *Trentone,* kada kun. Smith laikė įsakymą, priėjo „konsztable“ prie sakyklos ir pasakė: „meldžiu perstot sakyti, asz perskaitysu warren-

tą“ — ką padaręs, paėmė kunigą į policiją. Ar tai apgavystė tikrai amerikiszka, ar taip gi troksza sekti pėdom maskolių? Kunigas užsistatė kauciją, į 15 minučių sugrįžo ir dabaigė dievmaldystę.

— *Knoxville, Tenn. 24 Balandžio.* Liudna ir baisi žinia atėjo iš Coal Creek. — Nepersenei anglekasyklės valdonai į taisė savo anglekasyklose naują elektrikos maszinę ir dėl varymo jos parsitraukė naują superintendentą iš Cleveland'o, Ohio. Szits nepatiko anglekasiam, ir pareikalavo, kad kompanija jį praszalintu ir kada kompanija atsakė, anglekasiai, skaitliu 400, sustraikavo.

Viskas buvo tykiai iki sz. m. 18 d. ryto, kada Hendricks, vienas iš straikierių ir Charley Morgan, vienas iš naujų maszinistų, susitiko kompanicznoje krautuveje. Pakilo tarpu jųdviejų barnis, kurioje Hendricks szovė į Morgan'ą, o szis atgal į priešiniką ir pažeidė jį paojingai. Sumiszime, kokis pakilo, Morgan'as prasiszalino ir pasislėpė girioje. 40 anglekasių, skaugėdami atkerszijimu, jieszko pabėgėlio ir tikrai, gali sakyti, kad pakars jį ant pirmutinio medžio, kaip greit jį sugriebs.

Sziadien vakare jau eina paskalos, kad Morgan'as tapo atrastas ir suszaudytas, kaip rėtis, per įdukusius anglekasius.

— *Portland, Indiana, 24 Balandžio.* Jokubas Foust ir jo pati, apsigyvenusieji French priemiestyje, apie 8 myles nū Decatur, vakar anksčiau išzryto nuėjo į miestą, palikdami namieje tris mažus vaikus. Neužilgo po jų išėjimui atėjo į jų namus kokis valkata ir praszė ką nors suvalgyti; bet pergąsdyti vaikai atsakė jam ir uždarė duris už-

sirakino. Vaikai tūjaus pamatė kad vasariszka kukne dega, vienok jie ugnį užgesino. Kaip greit ugnis tapo užgesinta, valkata antrą syk atsilviko ir baudė valgio, sakydamas vaikams, kad jūs visus užmusz, jeigu jam nedūs valgyti arba pasakys kam, kad jis czia buvo. Ir vėl vaikai uždarė prieš jį duris. Netrukus jie pamatė, kad vazaunė visa liepsnose. Baimydamiesi apie savo gyvastį, trys maži vaikai buvo namieje ir žiūrėjo kaip liepsna, pustyja vazaunę. Vazaunėje buvo į 30 tonų szieno, kviečių, avių ir 12 karvių, skaitant \$3,500 blėdies — be jokios ugniavos. Pagal apsakymą vaikų valkata galėjo turėti į 60 metų amžiaus.

— *Londonas.* Laikrasztis „Times“ pranesza, kad po pabaigtai karei ir padarytai santikai, Europos karalystės neturi tiesos kisztis. Japonija nebuvo patmeili, iszgavo ji nū kynų tiesą liūsos prekybos netiktai dėl savės, bet ir dėl visų tautų ant žemės. Niekas nesikiszio prie karės Kyno-Japoniszkos — niekas negal siulyt tiesas ir perkratinėti jų iszlygų padarytos santaikos.

— *Londonas, 26 d. Balan.* Telegramas iš Petropilės pranesza, kad naszlei carienei ele vatorius pažeidė koją, laike kada ji sodino į jį savo mylimą szuniuką. Žaisda žymi, bet ne paojinga.

— *Londonas, 26 d. Balandžio.* Daily News gavo telegramą iš Viedniaus, praneszantį, kad Vengriszki miestai Moryn, Kutor, Vilova ir Rudolphsgrad paliko beveik suvis isznaikyti, per pavandenį. Blėdis isznesza arti 10 milijonų florenų.

— *Berlynas.* Rossia, Prusai ir Prancuzija iszsiuntė vienskambanczias diplomatiskas korteles prie valdzios

Japonų, protestavojanczias mandagei bet energiszškai priešzai padarytas santaikos iszlygas.

— *Berlynas, 28 Balandžio.* Nėra dar jokios žinios iš szalies Japonų apie sutikimą ir protestą priešz Rossija, Prusus ir Prancuzija apie užėmimą sklypų kynų.

— *Paryžiujė 22 d. Balandžio.* Laikrasztis „Petit Journal“ pranesza, kad anarchistai taikosi prezidentą Tavriją, būnantį dabar Gavre, užmuszti. Prie sūkalbio priguli 22, o viens iš jų iszvažiavo iš Londono, kad papildyti užmuszėjystę. Policija nežino kokia žygune ir koku gelzkeiliu iszvažiavo.

— *Apinal, Prancuzijoje 28 Balan.* Didelė (Rezervuaras) tvenkynė, kur buvo užlaikytas vandū, pratruko ir užliejo visą apielinkę, kame 150 žmogyszių smertį rado, bet skaitlius prazuvszių žymeis pasididįs. Iki sziam laikui jau iszimta 50 lavonų.

— *Japonija.* Kynai prisetojo ant visų dūtų jiems iszlygų. Atmokejimas kariszkos blėdies isznesza \$300,000,000, o ne vieną. Japonija užtikrino sav naują suszneką prekybos, podraug liūsą įvežimą į Kyniją maszinų ir kitų tavorų, o taipgi ir uždėjimą visoje Kynijoje prekybos namų, taip dėl Japonijos, kaip ir dėl kitų tautų.

— *Viednius.* Baisus žemės drebėjimas aplankė Leibach antru kartu. Keliolika namų sugriuvo. Tie, kurie jau buvo sugrįžę namon po pirmam drebėjimui, isznaujo persikraustė ant laukų.

Ciesorius Franz Jūzas po pirmai nelaimei nusiuntė \$3,500 dėl pagelbos nelaimin- giem.

— *Tampa 29 Balandžio*

Laivai išsiųsti su maistu dėl Španijos kareivių tapo paminti per maisztinikus ir nugabenti į jų abazą, iš ko dabar Španijos kareiviai baisų badą kenczia, o ir yra prispausti baisiai geltonojo drugio.

— *Petropilis.* Caras mislyja išsiųsti „flotą“ dėl patikrinimo ant vandenų rytinės Azijos susivienijus su Prusais ir Prancuzija iš priežasties nepasikakinimo išlygų santikos, padarytos tarp Kynų ir Japonų. Caras išdavė prisakymą, kad visi kariszki laivai butų pasirengę dėl išėjimo ant dūto ženklo į 24 valandas. (kad tai Dievas dūtų, jóg pasiputėlis ir nekantrus caras papildytų tą kvailą žingsnį).

— Orenburgsko gubernijoje, žmonės pakorė du žemskių naczalniku, kurie tai niekvercziai apiplėsdavo jų visokiu budu, o ant galo su prievarta lupo jų paskutinius rublius. Tiek tai ant pomnyko ir karunos dėl mirusio caro Alenksandro III. Kada taipgi tie vargdieniai žmonės pradės karti gubernatorius, kurie dūda paveizda begėdiszko plėszimo savo pavaldonam?

— Apszvietos ministerija nubaudė mokytojus, kurie atsidrąsino pasiraszyti ant praszymo pas carą apie permainymą tiesų universiteto — praszalinimu ir papeikimais. „—Malczat—“.

Vargdienis tampa turtingu.

(Tąsa.)

24 metas.

Du tukstanciu bankoje; likusius laikau rankoje. Gegužės mėnū, žydai po sodzius beldžiasi perka kviečius. Su einu su ukinjku Leiku. „Ar pardavei kviečius?“ klausiu jo. — „Ne, nepardaviau, ale reiks pardūti, po keturis rublius dūda“, atsako jis. Pardūk

man!“ — „Dūk pinigus!“ „Po keturis rublius?“ — „Po keturis“. Sutinkame, nuperku szimtą penkias deszintis purų kviečių už szezis szimtus. Už poros dienų kviečiams moka jau po keturis rub. su auksinu; ne, nepardūdu, laukiu toliaus, nės Leikas prizađėjo mano kviečius laikyti savo svirne nors lyg rudeniui. „Už tą, sako jis, man nereiks mokėti“. Apie žydų Sekmines pardūdu kviečius ir pa imu po puspenkto rubliaus ant puro. Per puse mėnesio uždirbau 75 rub. Penkis szimtus įdedu į skarbinęzią, kurioje pasidaro, su palukais, du tukstanciu szezis szimtai r. Du szimtai išėjo ant ukystės reikalų, 35 r. pergulėjo lyg rudeniui be užsiėmimo. Metai buvo vėl vidutiniai. Už linus abiejų žemių iszrinkau du szimtu deszintį r., o supirkti už jų javai atneszė prie pardavimo dvideszintis rublių pelno. Žemės atneszė pelno 150 r., miszkais užvercziau 300 rub., isz viso 470 rub., o su 75 r., gautais už Leiko kviečius ir 180 r. palukų, pasidarė ant rankos vėl 725 rub.

25 metai.

Septyni szimtai dvideszintis penki rub. kiszėpiuje, du tukstancziai szezis szimtai skarbinęzioje, isz viso trys tukstancziai trys szimtai dvideszintis penki rubliai. Už tokią sumą jau galima dubą nupirkti ir tokiu budu tapti tikru ukinjku, bet nei sodziuje nei artiesniame apylinkyje niekas nepardūda, o toli kur — ne rodu, todėl pasilikau vėl arendorium. Paėmiau ant dviejų metų ir antrą pusę Rambio žemės. Arenda tokia pat — 80 rub. Platesnė gaspadorystė, didesnis iszdavimas: iszėjo trys szimtai rub.; už tai turėjau jau tris arklius (isz kurių vienas yra geras) asztūnias riebias karves, užtektiną skaitlių kitų gyvulių ir pilnas ker-

tes visokios gėrybės. Javai tūse metūse neužderėjo: isz visų trijų žemių iszrinkau tikro uždarbio tik szimtą rublių; prekyste javais užpelniau szezis deszintis rublių, miszkais gi nieko: tėvas sunkiai susirgo, dėlto negalėjau nuvykti ant taksos vieszpatystės miszkų, o ponelio kokio, pardūdanczio miszką, negirdėti buvo. Per rudinį ir žiemą pergulėjau, taip sakyti, namie, nės plytas, kurias buvau apsiėmęs vienam ponui pristatyti, suvezė jam brolis su samdinjkais. Užvežiau septynias deszintis rub.; palukų nū skarbinęzios du szimtai deszints rub., taip kad isz viso prisidurė pinigų: keturi szimtai keturios deszintis rublių.

26 metai.

Kad pereitą žiemą kone dykai praleidau, tai szį metų turėjau labjaus sukrusti, kaip kada. Pas p. Dob. pasėjau plėszime du puru linų, sodziuje „ant pusės“ pasėjau purą linų, deszintį purų miežių ir penkioliką avių. Metai geri. Linų isz szezijų purų pataisiau keturioliką birkavų, sėmenų dvideszintis baczų. Javų privercziau pilnus svirus isz savo žemių ir da nū samdinjku ir nekurių ukinjku supirkau už tris szimtus. Nieko ne pardūdu, nės prekės kyla, kaipo javams taip ir linams su sėmenimis. Laukdamas didesnės prekės sziamesykyje vienok prakiszau viską: kaimynystėje, girtūklio Sm. namūse kilo gaisras ir jam atiteko viskas; led tik patys atlikome; nės buvo vidurnaktis ir smarkus vėjas mus link putė. Blėdies apturėjau daugiau, kaip ant pusantro tukstanczio rublių. Māscziau jau pirkti žemę ir už metų ar kitų vesti, o dabar ką pradėti? Teisybė, pinigų skarbinęzioje trys tukstancziai du szimtai; nedidelę žemę galėčiau nupirkti, bet man rodos isz karto ir prie

vienos vietos įgyti tokią dubą, kaip mano kaimynai valdo, dėl to ir atidedu tą ant tolesnio laiko. Paturiu visas tris žemes ant keturių metų; už szezis szimtus pasistatau vėl viską reikalingą prie ukystės, o nupirkęs už du tukstanczių miszko uždirbu septynis szimtus rublių, taip kad pavasaryje vėl pasidarė pinigų trys tukstancziai trysszimtai. Gyventi persikėliau į Jankevycziaus butą, nors kaimynu pasidarė dabar Kimbris, kuris taip pat nė vieno turgelio nepraleidžia neaplinkęs ir retai pargrįszta su saule ir blaivus.

27 metai.

Persikėlęs į naują gyvenimą, pasidariau alaūs, paprasziau kaimynus ir nekuriūs kitus ukinjkus. Susirinkę svecziai gėrė, dainavo, sznekėjo, kortomis loszė, turtais, sy-la gyrėsi, tik Pertaitis, kaip visad, sumainęs žodį, kitą su blaivesniais isz ukinjku iszbe-go su paskuba namon, nės paskiausei buvo atėjęs. Jam matyt rūpėjo jo sidabrinė ozška. Sutevus iszsiskirstė ir kiti svecziai, pasiliko vienas Kimbris, kuriam pasirodė geriaus ryto, su szviesa per tvorą, nors ir vieną, ristisi, ne kad naktyje. Pergulėjo pas manę. Atsikelia ryto ir skundžiasi kad galvą gele. Atneszu užbonėlį alaūs. Mano kaimynas gydosi ir vėl, rodosi, lauksias vakaro. Apie pietus girdime ulyczia skambaliūja. Pasiziurime — asesorius važiūja. „Pas ką?“ paklausėme viens kitą — „Pas manę“, atsiliepė iszlėto Kimbris, ir stiklas alaūs iszslydo jam isz rankų; veidas iszbalo, visas kratosi nežiurint ant to kad jau antras užbonėlis diktas buvo. Atsigavęs Kimbris, įsivedė manę į kitą kambarelį ir pradėjo: „Kaimyne! tu manę jau kiek kartų iszgelbėjai neatsakyk ir dabar, paskoink tris szimtus rublių! Rudenyje atidūsiu“. — „Rude-

nyje? — Kaip gi, šiame rudenyje: paimsiu Rukio Oną ir atidūsiu. — „Rukio Oną! vienakę! — Vienakę tai vienakę, už tai tukstantį rublių gausiu ir baimę visokios gėrybės; bus lengviaus gyventi“. — Reikėjo tav jau senei apsisiversti, nors ir su Ona. — Ir bučiau taip padaręs, bet matai, kaimyne, kokios mano triobos. Reikėjo jas paprovoti, skolas atlyginti... o Ona ir nepatinka. — „Nepatinka! o sakai, kad imsi“. — „Imsiu, nebelausiu; pasiuliavoju, reiks pradėti kitoniskai gyventi“. Nors mažai tetikėjau, kad Kimbris Oną paims, ir da mažiau kad gyvenimą permains, vienok du szimtu išprasžė; trecią gavo. nū Rukio. Žemės tūse metų atnešė uždarbio pusantro szimto, užprekiavau: miszkais keturis szimtus keturias deszintis, javais ir linais devynias deszintis rublių, palukų szimtas septynes deszintis; iš viso priaugo pinigų: 850 rub. Kimbris pagražino du szimtu ant laiko, nės paėmė Oną ir tukstantį rublių. Iš tų 1050 rub. szeszis szimtus daviau pasogos savo seseliai, szimtą išdaviau ant jos veselijos, szimtą dvi deszintis ant savo reikalų, atliko tik 250 rub.

28 metai.

Iš žemių iszrinkau keturis szimtus, miszku užpelniau tik pusantro szimto; palukų du szimtai deszimis rub., prisidūrė pinigų: septyni szimtai szeszos deszintis. Už tukstantį atpirkau nū Jankevycziaus žėmę ir triobas. Žemės iš viso asztūni desentainai. Tapau treczdalniku.

29 metai.

Norėdamas ant kito pavasario pasistatyti naują butą, kibau prie miszkų su visu savo skarbu: už tris tukstanczius paėmiau nū p. Kur. miszko, iš kurio prisiviažiau sav visokios medegos ir uždarbio apturėjau devynis szimtus. Že-

mės davė tris szimtus; javais gi tūse metų visiszkai neprekiavau.

30 metai.

Pinigų 4300 rublių. Triobų naujų nebestaciau, nės gyventi persikėliau į kitą vietą. O kur? Į Kimbrio butą. Atsitiko taip. Kaip tik Kimbris paėmė Oną ir tukstantį rublių, tūj nelaukė nei kelių sanvaiczių užpūlė jį jo geriausieji prieteliai: Meiszkis, Leiszkis ir kiti, kad jis ir jiems atlygintu skolas pakol turi. Daryte nebuvo ką, reikėjo geradarius užganėdinti ir szeszių szimtų atsizadėti. Szimtą rublių pasogos iszėmė P. Kimbris isz vūszvio dėl iszkelimo sutūktuvių, keletą desėtkų iszleido tūjau po apsipacziavimui, su likusiomis gi keliomis desėtkomis rublių nusidangi- no į miestelį ir negrįžo namon, pakolaik Onytės pasagos neliko nė kapeikos. Ir taip Kimbris buvo suiręs žmogus, dabargi sukripo vėl labiau, o kad jo žmona, neperneszdama tokio padėjimo, susirgo ir mirė ir vūszvis pajieszkojo atgal tukstanczio ir gėrybės, tai jis ryžosi pardūti savo ukę ir, atlyginus vūszviui, su likusiais pinigais bėgti „kū toliausei“: į Ameriką. Atsitiko vienok truputį kitoniskai: iszgirdęs dėdės sunus Jūzas Kimbris, kad mano kaimynas pardulioja žemę, pradėjo jieszkoti savo tėvo dalies, 10 deszimtinių žemės, ką jam mano kaimynas tūjaus ir atidavė; likusias gi 20 deszimtinių žemės ir triobas buvo benuperkas vienas latvys už du tukstanczius penkis szimtus rublių, o asz uždėjau du szimtu virszaus ir Kimbris atidavė man. „Tiktai tav, savo geradariui“, sakė Kimbris, „pardūdu savo žemę, kitam kam savo sodžiaus ne už kokius pinigus nebucčiau pardavęs.

Sulaidžiau iszvieno sodybas; žiemoje prisivežiau plytų, do-

kalvų, koklių, vopnos, akmenų ir kitos reikalingos medegos, o pavasaryje pasistaciau dailų, nemažą rumą, du didelius svirnius, perkracziau nekurias kitas triobas, ant ko paklojau penkis szimtus rublių; ir rudenyje, pradėjęs trisdeszintis pirmus metus amžiaus, turėdamas 25 deszimtinius locnos, dirbamos žemės ir 6 deszimtinius ganyklos ir pievos, placzią gražią sodybą, dailias, naujas triobas, užtektingą skaitlių gyvulių ir padarines, pilnas kertes visokios gėrybės, su tukstancziu rublių kiseniuje szokau į naują gyvenimą: vedžiau Jūzaiczio Elzbieta. Nors nū penkiolikos metų nekuriu mocziutės pradėjo vadinti manę „ženteliu“ ir visokiomis pinklėmis gaudyti dėl savo dukruczių, nors vienas tukstantį, kitas du, o p. Pertaitis ir visą savo sidabrinę oszką žadėjo dūti, jei asz imsiu jo dukterį, o asz paėmiau be skatiko. Kad p. Jūzaitis butų žinojęs, kaip man jo Elziutė patiko, jis, norėdamas, butų da isz manęs tukstantį isztraukęs. Ir ne apsirikau: esame laimingi!

Taip apraszė man Jonas savo gyvenimą keletas metų atgal. Pernai buvau pas jį pats ir vėl girdėjau ne kartą: „Dėkui P. Dievui!... laimingi... nežinome, ko mums truksta... Isztikro laimingi: gyvena tikriausioje meilėje ir vienybėje; visus myli, nū visų mylimi, turi jau ketvertą vaikelį ir da keletą tikisi sulaukti, nės Jonas sako: „kad ir deszimtį vaikų turėsiu, visus per universitetą pervarysiu, jei į kunigus nenorės eiti, ir galės taip padaryti, nės jau dabar turi gyvais pinigais keturis tukstanczius rublių; turi, kaip jau minėta, naujus, nemažus, szviesius, sziltus ir dailius namus, gerai pavalgę ir apsirėdę, gražiai važinėja, skaito laikraszczius (pasirodė: „Apzvalgą“, „Ukinįką“ ir „Vienybę“) ir įvairias kniželes, links-

mi jie patys, linksmi jų namai, ko kito benorėti!

Brolis Petras tebetarnauja pas jį ir, kaip daugumas isz samdinįkų ir ukinįkų vaikų, nevisad turi net ir ant tabako, o P. Kimbris pasiliko ant vietos: sėdi karcziamoje ir baigia pragerti savo ukės liekanas; pabaigęs, žinia, norėdamas valgyti, turės žydams malkas kapoti.

Sztai turime paveizdą, kad žmogus ir isz sunkaus padėjimo per gerą pasielgimą ir darbsztumą, nė vieno nenu-skriausdamas, gali pasikelti taip augsztai, kad paskui net pacziam dyvai, kaip jis tą galėjo dasiekti. Nors Jonas papasakojo tik savo pasivedimus, tacziaus kiekvienas suprantame, kad jis nemažai turėjo nuvargti, su jaunystės palinkimais kovoti ir t. t.; o už tą jam didesnė garbė!

J. K.

Balsas Lietuvos žmoniu in mokytūsius brolius.

Visi žino, kad anū tarpu buvo pasklidęs gandas, bukrusų cenzura jau leidžia lietuviszkas knygas. Tasai gandas pasiekė ir mūsų, Lietuvos ukinįkų, pirkteles ir prispaustose mūsų krutinėse pakėlė didį džiaugsmą, o da didesnius lukeszczius. Mes, prasti žmonės, isz to džiaugsmo dėjome pinigus, kitasai ir paskutinį skatiką, ir siuntėme, ant ciesoriaus pareikalavimo deputatus į Petrapiilį, kad pasveikintų ciesorių su sužiedotuvėmis ir iszreiksztų jam mūsų szirdingiausią padėkavojimą už leidimą lietuviszkų knygų per cenzurą ir kad įteiktų ciesoriui praszymą leisti lietuviszkas knygas spausdinti ir mūsų žemėje, Lietuvoje, — Vilniuje ir kitūse miestūse. Sudėjome pinigų, idant mūsų deputatai iszrodymui tikrumo mūsų jausmų nupirktų pride-

rancias dovanas ir įteiktų jas ciesoriui. Deputatus išleido me su pilnu pasitikėjimu...

Ir mes apsirikome. Musų tamsaus proto akys negalėjo įspėti, kokios bus tų rupescių pasekmės. Musų deputatai sugryžo su tuszeziomis rankomis. Dovanas, tiesa ciesorius liepė priimti, bet nesiteikė nė užkalbinti susirinkusių ir iš kitų krasztų deputacijų, o musų lietuviskiejie deputatai gavo stovėti visai užpakalyje. Taigi ciesorius nekalbėjo nė su viena deputacija, tik tai atėjęs pakalbėjo trumpai į visus ir vėl sav išėjo. Bet nieko gero toje jo kalboje nebuvo. Kiti nugirdo, buk jisai subaręs deputatus ir siaip Rosijos žmones, kad jie gaivina savo szirdyse kokius „beprotiziskus svajojimus“ apie kokias atmainas po jo valdžia, — aiskiai pasakęs tą žodį: „beprotiziskus svajojimus“. Taigi su tokiomis žiniomis sugryžo musų deputatai. Ką mes galėjome žinoti, kad musų džiaugsmas taip veikiai pavirs į nuliudimą, o lukesčiai į nusiminimą... Ne! Mes neturime nusiminti! Tasai žodis „beprotiziski svajojimai“ — tai ne mums, lietuviams, buvo sakytas. Kas čia per beprotiziski svajojimai — noras įgyti spaudą?! Juk šiandien visa pasaulė, visos tautos, naudoja si iš spaudos — kiekviena savo kalboje, — ir vien ant spaudos šiandien paremtas dvasiszkas, o iš geros dalies ir kuniszkas žmonių gyvenimas. Jug spauda dūda apszvietimą, o apszvietimas mokina žmogų gyventi. Be apszvietimo žmogus szią gadynę tur prazuti, be apszvietimo ir mes turėtumėm prazuti, turėtų prazuti visa Lietuva. Ne! Musų geidavimai ir reikalavimai — atgauti neteisčiai išplėstą musų spaudą — tai ne „beprotiziski svajojimai“, ir mes turime musų spaudą atgauti!!

Dabar mes kreipiamės prie Jusų, mokytiejie musų broliai, ir praszome Jusų idant Jus mums pagelbėtumėte szitame taip svarbiame reikale. Mes jug žinome Jusų rupescius ir Jusų darbus: Jus jau daug metų galvojatės ir žygiūjate apie tą dalyką, bet nepasisekė ir gana, — Jus vienų vyriausybė neklausė. Dabar vėl mes, nemokytiejie, vieni pradėjome, ir nieko negavome. Juk, rodos, taip tvirtai buvo sutarta — išnaudoti visą galėjimą ir įteikti musų praszymą ciesoriui, — o tik nebuvo galima, ir gana! Pagaliaus gal kas buvo patyręs tarp musų valdininkų (pavieto virszininkai, ar žandarai, ar kas kitas?) ir gal nusiuntė žinią į Petrapilį, kad musų deputatų neprileistų prie ciesoriaus, kaip aną met kad Vilniaus general-gubernatorius Orzeviskis su Kražių pasiuntiniais padarė.

Vienok nenusiminkime! Tą sykį nepasisekė, pasiseks kitą sykį; o jei kitą sykį nepasiseks, pasiseks... deszimtajį sykį... o kad ir szimtą pirmąjį sykį, — mes neturime liautis klabinę, kol mums nebus atidaryta!

Ir mes (kurie pradėjome) neliausime. Bet czionais, kaip sakiau, privalome apszviestos pagelbos.

Musų, ukinų, rankos ne labai suvaldo plunksną, o musų protas netur tam išgudini mo.

Mes negalime nė praszymo ciesoriui, kaip reikiant, suraszyti. O kada mes sykį praszymus jau turėsime pasiraszę, tai da vėl turėsime apszviestu vadovų pagelbos: kaip tą dalyką iki galui išvesti?

Pagal musų nūmonę reiktų taip padaryti.

Reikia paraszyti tokias mažas knygeles apie lietuviszką spaudą: mažumą išguldėti 1) istoriją uždraudimo musų spaudos, 2) reikalingumą at-

gavimo spaudos ir 3) ką ir kaip reikia daryti, idant atgautumėm spaudą. Prie galotų knyguczių reikia įstatyti ir tokį praszymą, kokį reikia raszyti ciesoriui, — jau staciaziai rusiszkoje kalboje. O paskui paskleisti tasias knygeles po visą Lietuvą, idant visi lietuviai lyg susitartų ir dirbtų tą darbą iszvieno.

Tokios knygelės tokiu budu paragins Lietuvos ukinų prie darbo ir pamokins, kaip tasai darbas turi būti atliktas.

Kada pasklis po Lietuvą tosios knygelės, tai kožnas bei vienas, kurs tik kiek moka raszyti, galės paraszyti praszymą. Czionais nereikės tiek atviros pagelbos iš mokytojų lietuvių pusės, o tai labai geras daigtas.

Kada paskui viens kits bus surasžęs tokį praszymą, tai mes, Lietuvos žmonės, pasiraszysime, ar valseciais ar (geriausia) kaimais arba sodžiais ir nusišysime, ar, paskyrę tam tikrus deputatus, patys nugalėsime.

Mums rodos, jog tokiu budu neatleistinai dirbant, be abejojimo išreikalausime savo spaudą.

Taigi dabar, apszviestieji broliai, susitarkite ir paleiskite į Lietuvą tokias knygeles.

Buris lietuvių iš Sv. guher.

Iš lietuviszku dirvu Amerikoje

— *Waterbury, Conn. 23 d. Balandžio.* Gūdotina „Vienybės“ Rėdyste! teikies patalpinti dėl žinios brolių lietuvių, labjausei gyvenanczių konnektikute ir aplinkėje. Szitūm rasztu dūdu žinią broliams lietuviams, jogei nū vakarinių trecios nedėlios po Velykų ant Szventės Uztarymo szv. Jūzapo per 40 valandų laikomos bus maldos lyg utarniko vakarui. Ant tų dienų yra užkviesta daug lietuviszkų kunų, todėl jei kas ant farmų arba po mažus

miestelius gyvendamas dar neatliko velykinės spaviednės, teikies ateiti ant 5, 6 ir 7 Gegužio, o visi be vargo galės atlikti szventą velykinę išpažintį. Taiposgi ant taip garbingai išskilmingų dienų pas mus pasimelsite ir dvasiszškai susistiprinsite ant sunkių vasaros darbų. Užpraszo jus, kaippo mylimus savo brolius Kristuje, gero jums velydamas, *kun. J. Žebrys.*

— *Scranton, Pa. 20 Balandžio.* Musų miesto, lietuviszkos parapijos giesmininkai labai puikiai giedojo per Velykas miszių laike. Net svetimaucziai, t. y. airiai gerėjosi tūm giedalu, o ir kunigai klausė. Jie, per rupestį musų klebono, labai puikiai imasi į mokslą.

Garbė jums, giesmininkai, už jusų darbavimąsi.

Parapijonas.

— *Newark, N. Y. 22 Balandžio.* Dėl žinios visų musų brolių lietuvių, praneszam szitokį nepaprastą atsitikimą: 20 d. Balandžio szių metų draugystė szv. Jurgio turėjo balių. Ant baliaus buvo užpraszyta daug draugyszių: iš Elizabeth'o buvo szv. Kazimiero, iš mus miesto 5 lenkiskos ir 3 slaviskos. Kas link baliaus, buvo labai puikus; nebuvo jokių pesztynių nei barnių; tarpe visų jautėsi linksmybė ir meilė brolišzka. Bet, žinoma, tarp gero tankei atsiranda ir blogas: dviem musų draugam įlindo koks kutulys į galvą, per į kalbėjimą nekokio ten lenko Stawski'o, kad patarnauti lenkamis. Stawskis pasivadina lenkberni Laukaitį ir A. K. L. I. S. Sweltrą ir dūda jiems tokį įneszimą, kad lenkai daug gerė prie baro ant naudos lietuvių, užtai reiktu padaryti koлектą ant naudos „Skarb Narodowy“. Minėti du draugai ant to pristoją; nesiklausdami

kitų, šaukia visus į kruvą ir laiko prakalbą pagal lenkų norą. Išgirdę lietuviai netikėtą naujieną, pradėjo garsiai tarp savęs kalbėti ir švilpti, kad muzikę grajytų. Lekberniai ir lenkai, matydami, jogei jų užmanymas nu eis ant nieko, griebėsi prie darbo: kas su torielka, kas su skrybėlia skubinosi kūveikiaus apibėgti. Minėtas gi Sweetra taipgi griebėsi prie kolektos, paėmęs ar pasamdęs savo mylimąją, vedė už rankos aplinkui, idant daugiauską pelnyti. Bet, galima sakyti, iš lietuvių mažai ką ten turėjo pelno, ba buvo visi blaivūs ir žinojo apie ką einasi; o jeigu kas iš lietuvių ir įmetė kokį grasį, tai tegul jiems bus ant gero; tik tai tiek mums gaila, kad savo užmanymą išspildė, ba, kaip me nam, surinko \$1,30c., kurių gal tik vieni lenkai ir sudėjo. Gaila, kad minėti draugai neatsiminė apversti tą kolektą dėl užmokėjimo posmertinės mokesties už tris mirusius „Susiv.“ sąnarius, už kurių jau senei reikėjo užmokėti. Taigi kad ant savo naudos butu pasidarbavę, akyse mūsų butų labai gražei ir išmintingai padarę. Na, žinoma, lenkberniai nori visados savo ponams isztikimai tarnauti.

Szv. Jurgio Draugystės
Komitetas.

-- *Pittsburgh, Pa.* 22 d. Balandžio atsilankė pas mus g. kn. J. Lietuvninkas, Baltimorės lietuviszkos parapijos klebonas, budamas užpraszytas per vietinį kleboną. Perbuvo jis mūsų miestelyje 4 dienas ir per tą laiką klausė žmones velykinės išpažinties, ką galėjo kožnas, norintis eiti prie svetimo kunigo išpažintin, atlikti tą savo priderystę.

Už tą g. kn. J. Lietuvninko pasidarbavimą, mes visi, Pittsburgh'o lietuviai, sudedame per laikraštį „Vienybę“ szir-

dingą jam padėkavonę.

Pittsburghietis

— *Baltimore, Md., 28 Bal.*

Sžiūmi trumpu straipsneliu praneszame dėl visų lietuvių, ypatingai kriauczių, kad Baltimores kriaucziai, skaitliuje 5,000, susidedantieji iš įvairių tautų, o daugiausei iš lietuvių, straikūjam. Taigi visi kriaucziai iš visų krasztų szios zemės turite szalintiesi nū Baltimorės. Mes juk straikūjam ne iš gero, bet iš neapsakomai nužemintos mokesties. Nors jau labai mes esame nuvarginti; bet visgi dar laikomės už savo, ir dar, kas arsziausei mus pajudina prie to, kad parėję namon randame [žinoma nevisi R.] savo išblyszkusias paczias ir apdriskusius vaikus, kurių stovį kaip dirbant už taip žemą prekę, taip ir dabar straikūjant, negalėjome ir negalime pagerinti, o tokį mūsų padėjimą kožnos szejmynos tėvas gali suprasti. Tokios tai aplinkybės privertė netikėtai mus vyriskius, bet ir moteris ir merginas, kurios, matant, kad mus viltis baigiasi, stipriai stoja į eilę straikierių ir yra pasirįžę kovoti už savo nuvarginimą lyg paskutiniam galui. Taigi pasitikime, kad kožnas prakilnesnis žmogus bus mūsų prieteliu ir szelps mus; bet jeigu katras norėtu buti mūsų neprieteliu, mes grąsiname tokiam kumszeziomis: o tas yra arsziausei, kad visi kriaucziai laikytumėtos szalyn nū Baltimorės.

Baltimores kriaucziai.

Kareivio sužiedotinė,

*Apysaka iš baudžiavos gadynių.
(Latv. raszė Upīts, liet. g. L.).*

II.

Stypnėkų ir Kalnėnų namai gal but buvo per szimtą žingsnių vieni nū antrų. Nū tolo žiurint, abiejų kaimynų namai iszrodė tarsi koks sodzius: ne-

skaitoma kūpa trobėsių it vienoje kruvoje. Arcziaus prisiziurint buvo galima pasaugoti, kad tikt dviejų namų trobėsiai rioksavo netoli vieni nū kitų, tikt du triobėsiai buvo kiek atokiau nū kitų. Perveizant abu namu, buvo galima rasti didį vienodumą: gyvenamas trobėsis arba troba buvo kaip Kalnėno taip Stypnėko į pietus statytas. Aplink Kalnėno stubą sziaurės link pamatai buvo apmesti smiltimis arti trijų pėdų augszezio, gal buti todėl, kad žiaurus sziaurinis vėjas Stubon neįsiveržtu. Apie pamatus smiltys buvo prilaikomos balkiais ar lentomis, kad jos neįsisklaidytų. Stypnėko stubos pamatai sziaurės link nebuvo toki, bet czia žmonės kitaip rupinosi apsiginti nū sziaurinio vėjo, bet visi balkių tarpaisziaziai buvo nagingai prikamszyti samanomis. Tarp langų buvo regimos pakulos. Stogai buvo dengti sziaudais, jau gerokai pajūdavę nū dumų. Abiejų trobų pietų link buvo sukrautos žobų malkynės: iš kadagynų, alksnių bei karklių. Szale malkynių daržai dėl daržovės. Netoli nū malkynių taipgi buvo klėtis ir arklių kutys. Klėtys buvo gerokai pakeltos nū zemės ant akmenų, taip kad į apaczia klėties svaide szukes bliudų ar stiklų ir t. t. Arklių kutyje ant pusės sienos buvo apkabinėti pavalkai, apinasriai, vadziuos, vezlankiai (lankai), botagai ir t. t. Taipgi ir kiti ukiszki trobėsiai vienas nū kito nepertoli buvo pastatyti, kaip tulose vietose mes ir sziaudien matome Lietuvoje. Szulins dėl abiejų kaimynų buvo viena S. Laukų apdirbime vienas antram kaimynai prisiziurėjo. Kaimynų laukai buvo labai iszsvaidyti. Stypnėko pievos buvo tarp Kalnėno dirvų, Kalnėno dirvos gabalai (szmotai) rubežiūse Stypnėko laukų; bet nežiurint ant to jiedu labai

gerai sugyveno. Jeigu vienas kėlė pūtą (balių), tai tūjaus ala us uzboną nusiuntė antram ir dar užpraszydamas, kad szis nesididžiūtų apsilankyti ir pasiszneketi. Kad vieno gaspadinė kepė ragaiszius (piragus), tai, kaip veik isz pe cziaus isztraukė, siuntė pirmąjį savo kaiminkai ir meldė, kad dėl svarbios pasznekos netingėtų apsilankyti. Kaip veik kaimynka atėjo, tai jokios svarbios sznekos nesirado, kaip tik tai ragaiszių valgyti. Žinia, kad taip geroje sutikmėje kaimynai sugyvena, tai pažįstamui pas jų apsilankius ramu darosi ant szirdies ir rodosi it rojuje esi. Žiemos vakarais, iki dar nebuvo žiburys užžiebtas, ir szventdienio pavakarėmis vienas pas kitą lankėsi ir sznekueziavo. Taip tai Stypnėkų Trynė su Kalnėnų Petru sen jau pasizino ir viens į antrą slapeziai įsimylėjo, bet nė vienas iš jų nedrįso apie tai užminti. Kad Petras su Tryne susitikdavo prie szulinio, tai Petras pirmiausei pripildavo vandens Trynės kibirus (viedrus) tada tik tai savus, o priegtam jiedu viens į antrą visai nežiurėdavo. Labjausei kaip jiedu vienodu susitikdavo, tad jiedu visai nieko nesznekejo, ar nežinojo ką szneketi ir veik kožnas savo keliu nuėjo; bet kitų draugystėje jiedu jūkavojo ir erzino vienas antrą. Kad Trynė pavasari pirmą sykį iszgydavo į ganyklą galvijus, tai Petras pirmasis buvo, kurs ją apliejo vandeni, kad ganydama nesnaustų. Trynė tūmgi jam atsimokėdavo kada Petras iszėjo pirmą syk pavasaryje arti. Jeigu Petras pamatė, kad Trynės nagingės (kadakai) kiauros, tad jis paėmęs jas slapta sulopė ir padėjo kur rado. Trynė irgi nuėjus pas kaimynus kokį ryszelį įkiszdavo į Petro kiszenių; bet kur susitikdami apie tai vienas antram nieko nemina vojo.

Taip abu jaunu žmogų gyveno klusoje draugystėje ir meilėje. Abiem namam buvo viena ganykla, kur pavasarį ganė drauge gyvūlius. Kaip pirmu syk leido gyvūlius laukan, visiems buvo tikražiausmų diena: nu paties ryto jau gospadinės mylėjo savo gyvūlių prižiūrėtojus pieno valgiais. Nė vienas nedrįso nu skūmės (stalo) greičiaus atsikelti, pakol visi pavalgė ir visi kukuliai (kleckai) buvo suvalgyti, idant gyvūliai per metus vienas nu kito nesiskirtų ir ant vietos būtų. Pirm bandos išleidimo koznai karvei įdavė dūnos szmotelį, kuriame buvo padarytas raudonas kryželis, idant kipszas karvių nejudinėtų. Kad per metus vapsos neantpuldinėtų karvių, koznas namiszkis turėjo turėti ryksztę rankoje. Tad gospadinė raktą padėjo po slenkszečiu ir karvės tapo leistos iš kuczių. Pirmąją dieną banda turėjo arti namų buti; vaikinai ir merginos bėgiojo ir jūkavojo tarp savęs, bet seni persergėdavo, kad gyvūlių nebaidytų. Po poros valandų ir vėl banda tapo sugražinta į kutis, kad pusdieniu paszerti. Bet tankiai pasitaikydavo, jog vaikinai, merginos, o ir seniai apie tai pamirszdavo, vienas kitą besilaistydami. Antrą dieną ganė gyvūlius po pievas, trečiąją dieną jau ginė per gatvę į girią. Kadangi abiejų kaimynų bandą reikėjo per vieną gatvę gyti, todėlgi vienas vienu szonu, o kitas kitu szonu tvėrė tvorą.

Minėtoje dienoje, kaip Trynė su Dacza grybavo, Petras buvo siųstas į palaukę tvorą taisyti. Jis pirmiaus buvo nuėjęs miszkan ir gerą vyczių glėbį prisipjovęs, atėjo tvoros taisyti. Pirmiausei susikurė ugnį, apdegino mietų (kūlų) galus ir tūs susmeigė į reikalingas vietas. Jau jis pradėjo tverti, kaip pamatė kokią

žmogystę ateinant. Petras tūjaus pažino Trynę. Jis pauraudonavo kaip vėžys. Trynė, pamaoziusi Petrą, kaip ir nusigando ir tūjaus norėjo perlipti per tvorą ir per lauką eiti namon; ji nenorėjo, kad Petras pamatytų jos aszarūtas akis. Bet ką Petras pasakys, kad ji nu jo bėga? Ji susidrašino irėjo stacziai tiktaikitū gatvės szonu. Petras ir perėjo į kitą pusę, laikydamas rankoje žabą. — „Kodėlgi man nu jo bėgti?“ Trynė dumojo irėjo, į žemę nudurusi akis, pro Petrą. Kaip sziprie jo prisiartino, jis ją apsikabino ir nubucziavo jos iszkaitusį veidelį, kad nupliauszkėjo vien, tūjaus Trynę paleido ir pats it nusigando, palikęs bestovį prie tvoros. Trynės veidas iszkaityto tarsi nu ugnies. Ji skubinosi kiek tikt galėdama namo. Petras liko bestovį prie tvoros ir prisiziūrėjo besiskubinancziai Trynei. Jis pats dyvyjosi, iszkur jam tokia draša radosi, kad iszgalėjo Trynę nubucziūti. Kaip jis gerai apmilyjo, tai jo amžiuje rodosi pirma tikt tokia valanda. Motina Gallaukienė ji labai mylėjo, bet nebucziavo. Sykį, jis kaip per sapną atsiminė, kad Dacza jam davusi ūgās ir vergdama nubucziavusi... Bet tas bucziavimas buvo senos moteriszkės! Jis numetė virszutines drapanas ir kibo prie darbo. Trynė irgi netininiavo. Ji tūjaus ant ugnakurio užkaitė katilą, iszvirėgrybus, iszmazgojo ir sukapojo jųs. Darbas sziaudienėjo per jos rankas kaip niekados. Ji jautėsi labai laiminga. Juk dabar ji gerai žinojo, kad ją Petras myli, jis jau urėdui buvo akysna sakęs, jog esąs dėl savęs apsirinkęs sužiedotinę, bet jei jis turėtų kitą merginą per sužiedotinę, kamgi tad ją ant kelio bucziavo. Czia nėra ko abejoti!

Trynei szidiena labai greit

prabėgo. Vakare ji klausė gospadinės, ar jai ryto vėl reiks eiti grybų rinkti: ji pasitikėjo seną Daczą susitikti ir nu jos vėl ką iszgirsti apie „savo Petrą“.

Antrą rytą Trynė ankstį jų ankstį buvusi pasikėlusi, padėjo iszmilžti karves, paėmė krepszelį irėjo miszkan. Eit tūjausėjo prie Kaczkalnio pkrantės, kadangi tenai ji vylėsi pasitikti seną Daczą. Bet jos ten nebuvo. Grybai czia ir aplink buvo nūrinkti, gal but jau ji senei sugrižo namon, todėl sziaudien Trynė visai apie paszneką nemislyjo. Trynė aplankė kitas grybų vietas ir jos krepszelis jau buvo pilnas. Ji jau nenorėjo į žiurksztą (kvartuką) dėti grybų, todėl spudino namų link. Veik gatvės gale ji iszgirdo Daczos balsą: „Tacziaus tu, mergyte, sziaudien esi buvusi grybų rinkti!“ Trynė apsistojo ir pamatė Daczą besėdinczia ant kelmo ir svaidanczia grybų kotus. Daczai „labryt“ pasakiusi, ji taipgi atsisėdo ir prisiziūrėjo Daczai besidarbujancziai.

„Asz jau taip dumojau“, Dacza pradėjo savo sznektą: „surinksiu ir tad prisėsiu czia ant kelmelio, ir tad pamatysiu kaip tu eini namon. Ko taip žiuri? Ar nori vakarykszezius grybus atgal atgauti? sze“.

Trynė pasijuto užgauta.

„Kodėl, mamyte, taip galite sznekėti! Kas dūtas, tai atidūtas. Asz nu jusų to nereikalauju“, ji truputį iszraudusi sakė.

„Žinau, žinau, tu esi gera mergina. Bet ar tav nebus gėda, kad kas pamatys, kad tu su sena pliauszka Dacza krumūse szneki. Koznas gūdingas žmogus nu manęs szalinasi. Nu sakyk, ar ne!“

„Kaip tamsta gali taip sakyti! Kas tamstą nepažįsta, tas apie tamstą gal piktai mislyti, bet ne...“

„Ką czia niekus! kas manę

nepažįsta, tas apie manę nemislyja nė pikto nė blogo“, Dacza pertraukė Trynę.

„Tamstai sziaudien visai atsakancziai negaliu pasakyti“, Trynė it drebančiu balsu atsakė: „kas tamstą nepažįsta, kaip asz, tas gal but apie tamstą gali piktai mislyti.“

„Tegul taip palieka! Suprantu, tu nori pasakyti: iszpažiuros ta senė yra beveik it velnio motina. Tegul, Trynyte, nesakyk daugiau nieko, asz tavę suprantu, tu apie manę gerai mislyji, daug geriaus, negu esu pelnusi. Asz tiktavę norėjau paarzinti, nusiūdama tavęs nesuprantanti. Esu apgailėtinas, piktas ir nūdėmiszkas žmogus; man tikt yra džiaugsmas kitus pykinti, apie kitus sznekėti piktai, todėl manęs niekas neužkenczia. Tegul asz nė su kūm nenoriu draugauti, bet vargas tam, kurs mano prieszu, tam asz atkerszyju. Nesibaimyk, asz dėl savo draugų esu gera, bet tokių man nedaug yra, tiktai tu ir Petras. Tikėk man, asz ir tokia jauna buvau, daili mergina, kaip ir tu, gal but dar dailesnė, bet tapau per žmonių veltvilystę ir neįsitikėjimą tokia, kokia sziaudien esu. Asz ir taip pat mylėjau, kaip tu dabar ir atradau jame meilę, bet asz per daug pasitikėjau savo jaunikiui; szis manę apjūkė ir paliko gėdoje. Savo mergystės gūdą pralošusi, asz pragaiszinau įsitikėjimą į žmones. Vienok niekas apie mano gėdą negavo žinoti, tu esi pirma, kuriai asz szia paslaptį atidengiu. Visi mislyjo, kad asz isz galvos iszėjau, jog asz taip trumpame laike persidariau. Mano jaunikis veik apsipacziavo su kita mergina ir gyvena toliaus. Asz nuėjau į Pinkų pirtį gyventi, kur ir dabar esu. Tegul palieka, mano mergytė, seni atminimai, sznekėsime apie Petrą dėl kurio dalyko gal tu sziaudienėjai ir

grybauti. Rudū yra arti, o man labai bailu, kad urėdas Petrą neatidūtu į kareivius. Urėdas yra labai bjaurus žmogus, o kad dabar jis jį yra baudęs, tai tas gali nutikti“.

„Nesznėkėki, tamsta Dacza, taip, tas negali būti, tas negali nutikti“, Trynė nusiminusi sznėkėjo, „asz eisiu pas poną ir melsiu už jį“.

„Tas nieko negelbės, tu nepažįsti poną. Ponas, tegul senas, taciaus dėl jaunų merginų yra labai malonus ir savo kambaryje joms daug ko prižada, bet toliaus, kad laikas yra arti, tada nieko nėra naujo, viskas po senovei. Tas yra geriausias, ką šiandien galime daryti: Petrą apie tai persergėti, tegul jis saugojasi. Tas tikt yra negerai, kad Petras per daug yra drąsus; jeigu asz jam apie tai sakysčiau, jis manę iszjūktu ir mano žodžius nepriimtu už tiesą. Tu turėtum apie tai jam praneszti“.

„Ką, ar tamsta mislyji, kad jis manęs klausys?“ „Taip yra, tavę dar niekas neskaityo už beprotę“. „Ir vėl tamsta taip sznėki! taip, asz jam sakysiu, asz jo melsiu, kad jis saugotusi visur“. Trynė it karsztai sakė, szlūstydamas azaras su žiurksztu. „Dabar eisiva!“ ji tarė.

„Taip eisiva, mano mergyte, bet asz tūni keliu neisiu, kuriūm tu eini, idant apie tavę nesukiltų negeros sznėktos, jeigu eitum drauge su sene Dacza. Tegul tav tas dangiskasis Tėvas paskiria takelius!“

„Acziū!“ Trynė atsakė ir vergdama ėjo gatve namon.

Szi diena Trynei traukėsi labai ilgai; ji ilgai negalėjo sulaukti vakaro. Vakare ji kokiū nors budu norėjo pasitikti Petrą ir jo melsti, kad saugotusi nū ėmėjų. Galop vakaras atėjo. Ji stovėjo stuboje ir žiūrėjo per langą ant szulinio. Taip, tikrai, tur Petras ateiti vandens. Veik

Trynė pagriebė viedrus ir naszczius ir dumė pas szulinį.

Petrą jau laukė, kad galėtų, kaip visados, Trynei pirmiau sei pripilti viedrus vandeniu, o paskui pats sav. Trynei szirdis szokinėjo, lupos judėjo, pakol Petras pilstė vandens, bet isztarti ji negalėjo nė žodžio. Taip pat, kaip kitu sykiu, ji paėmė viedrus, į Petrą nepažvelgus, ir nusigrįžo, kad eiti stubon; tad ji dar atsigrįžusi tarė: „acziū, Petrai! Aulink, kaip kiti suguls, ateik czia pas szulinį!“ ir nelaukdama atsakymo nuėjo.

Petrui buvo labai didis nusistebėjimas, jis mislyjo, kad Trynė ant jo yra pikta už vakarykštį bučiavimą ir dar ji jį užpraszo vakare pas szulinį. Aplūbęs arklius, jis jūš suginė į aploką, pats pavalgė vakarienės ir rengėsi dar eiti pas arklius. Szian ir ten pavakszežiojęs, jis ėjo pas szulinį. Buvo tamsu, vėsi rudens naktis. Per penkis žingsnius iki szuliniui daėjęs, jis pamatė antroje szulinio pusėje Trynę jau belaukiant. Jis priėjo prie szulinio savo pusės ir rankomis atsirėmė ant rentinio.

„Tas yra gerai, kad tu atėjai, asz turiu tav ką sakyti: saugokis nū ėmėjų!“

„Asz mislyjau, kad dievziną czia man pasakysi, bet tik tai sziaus niekus!“ Petras drąsiai atsakė.

„Argi tav ta žinia yra niekai ir apleisti savo tėvynę ir tad ant 25 metų eiti toli, toli nū savo tėvynės pažįstamųjų ir svetimais tėvynei tarnauti“. Trynė verkdama sakė. „Kotu, Trynyte, bėdavoji, dar neesu paimtas nė atidūtas: asz dar per jaunas. O jeigu manę ir nudūs, kas man isz to gali būti pikto. Jeigu asz tikrai pildau savo pareigas, kas gali drįsti manę užkabinėti!“

Prie paskutiniųjų žodžių jis abiem rankom kėlė virszutinį

rentinį, taip kad visi rentiniai pradėjo tratėti.

Valandą tylėjęs, Petras vėl sznėkėjo: „

„Jei tu, Trynyte, czia negyventum, tai asz jau senei bucziau iszkeliavęs į pasaulę, ar pats pasidavęs į maskolius. Acziū tav už persaugą! Baimės man, po teisybei sakant, nė nū vieno nėra, bet tavęs dėl taciaus saugosiūsi, kiek ispėdams“.

Petras apsikabino Trynę, sykį, antrą, trecią, ketvirtą nubucziavo... dar tamsoje buvo girdėtis du, trys bučiavimai, tad Trynė iszsitraukė ir įbėgo stubon. Petras, dar valdandėlę prie szulinio pasitovėjęs, nubambėjo: „Taip, tas viskas gali būti!“ po kam žirgus apžiūrėjo ir nuėjo gulti. (Dar neviskas.)

Dainos.

Surinktos Krūpių parapijoje, Sziaulių pavieta.

XIII.

Vai augszti kalnai kalneliai,
Ant to kalnelio berželiai,
Beržo szakelės svyravo,
Szirmas kepurėles szvytravo.
Sujojo vėdliai devyni,
Suriszo žirgelius prie žiogrių.
Iszlaužė žirgai žiogrelis,
Sumynė žales ruteles.
Bėgsiu per kiemą tekina,
Skusiūš matuszėlei verkdama.
Sumynė jau žalias ruteles,
Sumins jau man jaunas dieneles.

Marė Breinienė,

Pailiai, 12 Vasario, 1888 m.

XIV.

Dar asz tiek neverkiau maža budama,
Kiek dabar asz verkiu svieto apkalbama.
Darželio vartelius kaip tik atverčiau,
Ten visos žolelės kartu sudrebėjo.
O kad asz suskyniau rutų kvietkelę,
Greit visi lapeliai kartu nubyrėjo.

Vai eisu paklaust senos matuszės, Dėlko žalių rutų lapeliai nu-biro.

Einu prie matuszės, manę skaudziai barė,
Einu prie seselės, ta nū savęs varė.

Vai kur tik einu nerandu patiekos,
Visas sviestas laiko jau mane už nieką.

Tekėk, mėnesėli ir auszros vaigzdele,
Patieszykit manę, biedną siratėlę.

Marė Breinienė,

Pailiai, 12 Vasario, 1888 m.

XV.

Vai dudu dudu sziaudai be grūdų,
Padariau alutį grynų avizų.
Mana alutis gražiai geltonas,
Parvedžiau mergelę skaiscziai raudoną.

Mano parvesta ir pamylėta,
Iszėjo į kalną rugelių riszti.
Netiek ten risza kiek graudžiai verkė,

Prie jūdos žematės prisilendama.

Vai žeme, žeme, žemate jūda,
Atėmei matuszę atimk ir manę.
(Panele mano jaunoji mano)
Mergelė mano kas tav atbodo?
Ar jaunos dieneles, ar vainikėlis?

Ak man atbodo sunkus darbeliai,
Įkiro szirdelei skaudus žodeliai.

Marė Breinienė,

Pailiai, 12 Vasario, 1888 m.

Pajieszkojimai.

Pajieszko sav vietos prie lietuviszkos parapijos dudurius (vargamistra), lietuvis — jaunikaitis blaivus, su gražiu balsu ir gerai galintys grajyti ant vargonų; taip gi vaikus galėtu mokyti lietuviszškai, lenkiskai ir angeliskai. Jeigu reikalautusi kur tokis, meldžiu dūti žinią ant szio adreso:

S. Colark st. 398,

Cohi III.

LIETUVOS ISTORIJA

nū seniausiu gadyniu iki Lublino unijai.

**PARASZYTA SIMANO DAUKANTO BUVUSIOJO VILNIAUS
UNIVERSITETO PHILOSOFIJOS MAGISTRO.**

(Tąsa).

Vytautas tūm tarpu stygavojo, jog Žemaičiai, kurie iki sziol gyniodami savo liūsybę Parusnio ir Padaugavio vokiečiai kariavo ir imstėsi: nugi liausias nū karių ir vokiečių klausysės.... Didis mistras ant to jam atsakė: „bendrė, kam stygavoji? Niekados nei jus, nei jusų praėjūnai negalėjo tų žmonių, apaugusių giriomis, pats tą išpažinti, suvaldyti, kuriūs mums jau senei popiežius ir ciesaorius padovanojo su jų krasztu, idant mes jūs tenai atverstume į krikščionių tikybą“. Taip besikaulyjant Vytautui su kryževiais Gedvyda karalienė atleido jam gromatą, sakydama: jog Jaugalius su ja pacziūdama Lietuvą ir Gudus: darin nu ji reikalaujanti nū savo dieverio dūklės arba dūnės“. Vytautas perskaitęs tą gromatą neiszpasakytai supyko ir tūjau Lietuvoje ir Žemaičiuose suėmą sukėlė į Vilnių, kuriame tenai akivaizdoje visų tėvunų ir siuntinių patsai perskaitė tą gromatą Lenkų karalienės ir klausė jų kūmet Lietuviai ir Žemaičiai Lenkams dūklę mokėjo. Ant to visi atsiliepė: neatmena, ir iki sziol liūsa tauta esą, niekam dūnio neszilę ir neszilę. 1398 m. regėdams nu Vytautas patį Jaugalių skaugėjant sav garbės ir laimos nebeankstėsi su kryževiais sandarauti: kaipogi tą patį metą, szv. Jurgio dienoje, Grodne jie padarė sandaras su kryževiais, kuriose paženklino rubežių tarp Lietuvos ukės ir kryževių krasztui, pagal tas sandaras Nevėža upė rubežiumi turėjo būti tarp kryževių krasztu ir Lietuvių ir taip Vytautas pavedė butinai kryževiams Žemaičius, kuriuose czionai paliko sav liūšą medžioklę lig savo gyvai galvai. Pasiėmė jiems Jaugalių perkalbėti patvirtinti sandaras bei padėti pastrūnyti tris pilies Žemaičiuose, iszsizadėjo Pleskavionių; kryževiams kariaujant ketėjo jiems talkinėti, Romos bažnyčios ir ciesaoriaus pasiėmė klausyti, abi pusi sav liūšą prekybą paliko, muito neketino bedidinti, valsezionių nenovyti, nei kokio neprieteliaus po savo krasztus neleisti; kurias sandaras Vytautas szv. Mykolo dieną, Dubiso saloje, didžiaja ukės žymia apžemėdino akivaizdoje su didele pūta ir iszskilme. Lygia dalia kryževiai nū savo pusės tą patį tenai padarė ir rasztus vieni antriems įkeitė. Pavardes liudytojų Lietuvių, kokias radau raszte, nū Vytauto kryževiams iszdūtame, iszrasziau: Vladimieras, dėdė minavoto didžio kuningaikszečio Aleksandro, Zigmantas, jo brolis Jurgis Pinska, Mikolas Zaslavas, Aleksandra Staroduba, Ivons Alszieno, Ivons Drucko kuningaikszečiai, Jamon isz Klecko, Milgailius Aszmenės pilės vyras arba kamendotas, Barkus isz Uis, Vasilius Boreikis, Czepurna rumo marczelga didžio kuningaikszečio Vytauto, Gosztautas Krevos kamendotas, Genevilius Trakių kamendotas, Sungailius Kauno kamendotas, Valimontas Pliuskio sunus, Vi-gailius Vilkmėrgės kamendotas, Astiks Užpūlio kamendotas, Kareiva Madritų kamendotas, Buivydis Kernavo kamendotas, Girdejus Szaumonto sunus, Gatars Tautegindžio sunus, Gintautas Vilgaujo sunus. Visi kaipogi liudytojai nū Vytauto

pusės patvirtino tą, ką jis kryževiams buvo pavedęs.

Vytautas tūjau įdavė savo brolį Zigmantą kryževiams vadu naujų sandarų, o kryževiai pradėjo rėdyti Žemaičius savūtiszkai ir pilies sav isznaujo tenai striunyti, kurias pirma Žemaičiai buvo iszgriovę, kurie czionai daugiaus girdėjo savo neiszzengamose giriose kryževių rėdą, nekaip jų klausą, kaip tūjau regėsim.

Nu taip pasistiprinęs Vytautas ėmė ginklūtiesi į ketamą karę ant Taurorių. Daug buvo tokių, kurie jam nelinkėjo tos karės, už vis jog jau tūmet kariaudami tuli Lietuvos karvedžiai apie Azovo pilę antrapus Dono upės buvo nū Taurorių pergalėtais, tarp kitų pats Patriks, Vytauto brolis paliko tenai karvietėje. Bet to viso žygio nei tų tenai musų nėra dar szia dien suvisu aiszkiai iszguldytų, kurias Lietuviai antrapus Dono už Azovo pilės turėjo. Jaugalius pats ar tūm nū kricziu nusiminęs ar skaugėdams Vytautui laimos giniojo jam priesz Timur, pasaulės nūgastį, kalaviją kelti, geriaus jis linkėjo artymūsius pergalvius kryževius grandinti. Pati karalienė nieko labo tenai jam nelėmė, kūmi daug susizino Lenkų didūmių, kurie norėjo į tą karę traukti. Bet Vytautas, didžiūdama savo pradine laima, buvo neperkalbamu, kursai sandaras padaręs su kryževiais buvo liūsu nū pakalo, (užpakalio. Perr.) kurie pasiėmė jam nevien pakajų saugoti, bet dar 500 szarvūtų vyrų į talką Taurorių karės pažadėjo. Nu Vytautas traukė kareivius isz visos Lietuvos, lygia dalia isz Žemaičių ir Žalgirių arba Jatviečių; atėjo dar tenai trys Lenkų vajevidos su daugybe kitos didūmenės, kurie savoriai kaipogi į kokią szventą karę buvo iszsirėdę. Lietuvos pacios kariaunoje, raszo, paczių Lietuvos kuningaikszečių 50 buvę.

1399 m. Visą tą kariauną traukė isz Kijavo į tyrus. Pradžioje niekame nematė neprieteliaus, to dėjęs Vytautas persikėlė per upę Psalą ir Sulą be stembimo, bet, jų tolesnei traukdams, pamatė pa-Vorkslėje Timur su baisia kariauna stovintį, czionai daugiaus norintį sandarauti su Lietuviais ne kaip kariauti, kursai norėdams nusikratyti karės atleido pas Vytautą siuntinius, kurie sakė jam: „Gaisiausis Vieszpatie! klausome mes tavęs lyeziaus tos karės, mes į tavo rubežių niekados neįzengem“. Vytautas siuntiniams atsakė: „Augszczausis tiekia man valdžia visos pasaulės. Timur tur būti mano sunumi ir tarnu ar mano vergu“. Timur ir po tokio atsako szirdingai dar norėjo ir d. Lietuvos kun. Vytautą iszpažino savo vieszpacziu ir dūklę jam pasiėmė szilti; bet Vytautas nei tūmi dar nekakinoši ir reikalavo, idant Tautoriai muszdami savo piningus jo veidu apžymėtu. Timur lugojo nū jo trijų dienų rymoti. Buklus Tautorius tūm tarpu siuntinius su dovanomis Vytautui leido lukurdams ateinancijos pagalbos nū savo tolymesniųjų karvedžių arba jenarolų. Kaipogi Timur tame daigte nenusivylė, atėjo jam pagalbon garbingas jo karvedis Ediga vadinamas, tas iszgirdęs apie pakajų kalbant atsakė: „asz velijos mirti“, ir tūjau leidosi į paupius Vorkslės, norėdams pats pasiregėti su d. Lietuvos kuningaikszečiu, kurį sutikęs tarė: „Narsus Vieszpatie! mano Kanas teisingai tavę pripažino savo tėvu, tu už jį esi senesnis, bet jaunesnis už manę, darin nusizemink ir buk mano tarnu ir Lietuvos mantą muszdams apžymėk mano veidu“.

(Toliaus bus.

Užmokėjo už laikraštį.

"VIENYBE LIETUVNIKU".

P. Ragelis Plymouth	\$1,00
J. Veber Pittston	„1,00
A. Abromaitis Baltimore	„2,00
P. Skunskis Cleveland	„1,00
F. Morris Vest Rutland	„1,00
A. Sankus Boston	„1,00
J. Remeika Philipston	„1,00
J. Močkus St. Charles	„1,00
V. V. Gatautis Athol	„1,00
C. Peža Suffield	„1,00
J. Budrius Chicago	„1,00
K. Karpavycia Pulman	„1,00
J. Belinski Lewiston	„2,00
F. Kareivo Reading	„1,20
Mr. H. M. Brookstover Scrant.	„1,00
J. Kunea Shaft	„2,00
K. Gedeminas Philadelphia	„2,00
C. Valaitis Shenandoah	„1,00
J. Jankauckas Waterbury	„2,00
P. Maslauckas Plymouth	„2,00
J. Vitkauckas Mahanoy City	„2,00
J. Saulėnas Haverhill	„0,50
J. Smaidziunas Morea	„2,00
J. Keiza Edwardsville	„2,00
J. Viszeziulis Grand Rapids	„1,00
V. Parlis Plymouth	„1,00
St. Saboliauskis Niagara Falls	„1,00
J. Mantvila Bellow Falls	„1,00
H. P. Europa	„6, rub.
V. Polozija E. Windsor Hill	„1,00
V. Smith Ferrona Canada	„2,00

Salūnas ant pardavimo.

Brooklyne, N. Y., ant geros ulyczios, prie pat cukernės, kur dirba 2000 lietuvių yra ant pardavimo geras salūnas su didele sale dėl meetingų ir balių; yra du biliardai ir „Bowling Alley“. Randos už viską tikrai \$50 ant mėnesio. Geriausia vieta ant biznio dėl lietuvių. Gali nupirkti labai pigiai, arba eit į partnerystę. Priežastis pardavimo ta, kad locninikas turi kitą biznį apart šito. Adres: 42 Grand st., Brooklyn N. Y.

Teatras ir Balias!

Teatraliszka Pittsburgh'o draugystė atgrajys „Ponas ir Muzikai“ 6 to Gegužio, 95 m. o po teatrui turės puikų balių. Todėl užpraszone ant tos iszkilmės visus lietuvius ir lietuvaites, netik isz Pittsburgh'o

ale ir isz apylinkių; įėjimas 35 c.; artesnė sėdynė kasztūs 50 c. dėl kiekvieno. Užtaigi broliai ir seserys ateikite tą visą pamatyti, o pamatę perstatymą ir dar po perstatymui pasilinksminę, nesigailėsite. Už padarytą pelną draugystė įsteigs biblioteką.

Užpraszo dr. Komitetas.

Lietuvizskas Teatras!

25 d. Gegužio, salėje Ortels ant kampo Morris ir 15-tos Ave. Newark, N. Y. bus atgrajytas lietuviszkas teatras „Kankinimas Katalikų Kražiūse“, ant kurio yra užprasziomi netik Newark'o lietuviai ir lietuvaitės, bet ir isz visų aplinkinių miestelių. Kas ateis, tas nesigailės, nės pamatys savo akimis, kaip barbarai maskoliai persekioja ir žudo mūsų brolius ir seseris, Lietuvoje esancius. Pamatys ant teatro visą žvėriszkumą ir bjaurumą maskoliszkų urėdnikų, ir maskoliszkų kareivių — kazokų. Velytina butų, kad lietuviai svetimtauczius prikalbinėtų eiti pažiūrėti, tegul ir tie matytu maskoliaus szunybes.

Teatras prasidės 7½ valan. vakare. Įėjimas dvejopas; 35 c. ir 25c.

Užpraszo vyriausybė Teatraliszkos kūpos. (20)

Apgarsinimai.

Dėl parandavojimo randasi daili vieta, miestelyje Miners Mills. Szale Wilkes-Barre, Pa. kuri yra apgyventa daugybe lietuvių, lenkų ir slavėnų kurioje nėra nė vieno perkupczio isz tų tautų. Tūm tarpu galima užlėtie krautuve, yra gyvenimas dėl familijos ir tvartas randa pigi laisrui galima gautie katrą mėtą norint. Dasižinokite po sziū ant-raszu:

John Whelan

Miners Mills, Luzerne Co. Pa. (18)

Kningos

pargabertos isz užmarės:

Maldų knigos,

Aukso Altorius, arba Szaltinis dangiszkų skar-bu 2.00 iki 3.00.	
Garbe Diewuj ant aukezytės „ „ „	\$1.50.
Balsas Balandėlis 1.35c., 1.50c. ir 2.00c.	
Kninga gleimių arba Kanticzkos „ „	75c.
150 Psalmu Dowido karaliaus ant pavelkslo kanticzkų	75c.
<i>Istoriszkos dvasiszkos italpos knigos,</i>	
Gyvenimas Vieszpatis Jezaus Kristaus,	75c.
Istorija seno ir naujo Istatymo su abrozėl.	15c.
Istorija seno Istatymo „ „ „	25c.
Gyvenimas Marijos „ „ „	20c.
Menuo szwencziiausios Marijos Panos	30c.
Sopulej Motynos Diewo „ „	20c.

Evangelijos supulkels apdarais	1.00c.
Gyvenimai Szwentuju, ant visų metų kožnos dienos, pirmą, antrą, trecia ir ketvirtą dalis už kožną dalį po „ „ „	65c.
Gyvenimas szv. Benedikto Labro „ „	10c.
Stebuklai Diewo Szvencz. Sakramente	40c.

Istoriszkos knigos svietiszkos italpos.

Istorija Lietuvos „ „ „	30c.
Trumpa senovės Lietuvių Istorija	10c.
Aplinkrasztis kun. Petravyczius [Vilniaus džiakonystės kuningus 1870 m.	5c.

Už ką mes lenkams turime būti dėkingi arba nedėkingi, graži knigutė kurioje aprasyta visi mūsų prietiekiai su lenkalėnų pat

Žiponas bei žiponė „ „ „	5c.
Žirgas ir vaikas „ „ „	40c.
Vytautas didis Lietuvos kunjgaiksztis	20c.
Aplė senovės Lietuvos pilis	30c.

Knigos poetiszkos.

Senkams Jurgis „ „ „	15c.
Vitolioranda, puikus poematas isz senovės lietuvių gyvenimo, 2 knigos	1.35c.
Džnelaiczio pavasario linksmybės	10c.
Konradas Valenrodas „ „ „	10c.
Tėvyniszkos gleimės „ „ „	5c.
Jūkaunos dainos „ „ „	5c.
Naujos dainos „ „ „	10c.
Birutės dainos „ „ „	10c.
Tėvynainių gleimės „ „ „	40c.
Petro Armino raszai — eilės	10c.
Pagrindų gobtuvės — teatraliszka	10c.
Ponas ir Muzikal, Drama penkiose permalnosė, parasyta Aleksandro Gužuczio,	15c.

Apyzakos.

Palangos Juze, linksmi skaitymai „ „	30c.
Kas taisybė tai nemelos puikios apysakėlės isz lietuvių gyvenimo	15c.
Historije apie gražų Mageloną, dukterį karaliaus isz Nea jotto ir apie Petrą kareivį	20c.
Pajudikime vyrų žemai, puiki apysaka parasyta patrijotizmoje dvasioje pagal vengriszką pono A. isz B. autoriaus knigutė, „Kas taisybė tai ne melas	15c.
Pasaka apė Szaltabuzius (jūkinga)	5c.
Žiemos vakaro adynėlė, vokiszkom raidėm	20c.
Muzikėlis „ „ „	15c.
Valkų knigėlė „ „ „	15c.
Ant Nakvynės „ „ „	5c.
Kaimynų pasaka „ „ „	5c.
Kaukazo belalavis „ „ „	5c.
Kur melė, ten ir Diewas „ „ „	5c.
Kas kaltas „ „ „	5c.
Negirdėtas daigtas „ „ „	5c.
Pasakojimas apie valtą ir jo rasztiniką	5c.
Senis Makrickas „ „ „	5c.
Vakaras Tilviko pirktelė „ „ „	5c.
Gyvenimas Stepo Raudnosio ir kiti naudingi skaitymai. [ketvirta dalis „Szioleniszkio Senelio“]	15c.

Mokliszki rankvedžiai ir

kitokios knigos

Kninga dėl iszimokiniimo visiasvietinėse kalbos	15c.
Aplė buvimą Diewo „ „ „	5c.
Grieszninkas priverstas metavotis „ „ „	15c.
Pamokslai apie trusą „ „ „	5c.
Talmudas ir mūsų žydai „ „ „	10c.
Szkala su kalba „ „ „	20c.
Prieszauszris „ „ „	20c.
Kaip įgti pinigų ir turtą „ „ „	20c.
Dirtybė „ „ „	5c.
Genių dėdė, graži pasakutė kur iszrodyta, kaip labai svietą slogina maskolių valdžia	5c.
Aplė Dangų „ „ „	5c.
Finai ir jų gyvenimas, ir pirmutinė szalna Lietuvos gaspadinė	10c.
Žodynas kun. M. Miežinio	\$200.
Naujas elementorius (1895 m.) apdarytas su puikiais pavelkslais	15c.
Trumpa peržvalga lietuvių darbu Amerikoje 20c., dėl perkupczų po	10c.
Kalendoriאי ant 1889, 1890 ir ant 1894 m. po	10c.
<i>Įvairios dvasiszkos knigos,</i>	
Pamokslai ant didžiųjų metinių esvenčių ir didžiulos nedėlios,	50c.
Tiesos Žodžiai „ „ „	35c.
Fillotea arba kelias į maldingą gyvenimą	50c.
Pokilis Szventųjų „ „ „	15c.
Izguldimas metiniu szwencziu labai naudinga knigėlė	10c.
Mokslas Rymo kataliku „ „ „	40c.
Kas yra griežas? „ „ „	15c.
Nekaltybė „ „ „	20c.
Vartai dangaus „ „ „	15c.
Pekla, arba amžinas pragaras	75c.
Ariolka yra nūdal; su iliustracijomis	30c.
Garsas apie bajaybes Diewo sudo	25c.
Raktas į dangų „ „ „	15c.

Didžioji nedėlia „ „ „	5c.
Kaip Sumenija nuspakajiti „ „ „	15c.
Vadovas į dangų „ „ „	40c.
Prisigatavojimas ant smerczio „ „ „	40c.
Draugija dėl duszių „ „ „	5c.
Lietuvizskos miszios „ „ „	10c.
Kasdieninės Maldos „ „ „	5c.

Notos dėl partapijono.

Varpelis [valcas] 30c.	Dėdlenė [polka] 30c.
Sudiev [mazurka] 40c.	

Paveikslai [abrozai].

Kražių skerdynė 50c.	Paveikslas Gedimino 30c.
Paveikslas Vytauto 25c.	Paveikslas Litanijos 25c.

Visoki Abrozėliai su maldelėmis po 5centus.

KNINGOS

EOCNOS SPAUSTUVES.

Lietuvos Istorija, nū seniausių gadynių iki Gediminui D. L. K., parasyta 1850 m.	
Simano Daukanto. Kninga pirma, gamama už	1.50c.
Budas Senovės Lietuvių Kalėnų ir Zemalczų parasytas Simano Daukanto, gamamas už 1.00.	
Istorija Katalikų Bažnyczios „ „ „	1.00.
Europos Istorija su žiamlapiais „ „ „	50 ct.
Lietuvizskos DAINOS isz visur surinktos	200c.
Pasakojimas Antano Tretininko paraszė vysek. Zemalczų Motiejus Valancziuskas,	25 ct.
Ponas Bartkus, paraszė kun. A. Burba,	20 ct.
Dievaitis, apysaka azios gadynės	1.00 ct.
Apleka Diewo „ „ „	\$1.00.
Aukso Verszis, labai puiki drama „ „ „	20 ct.
Boleslawas arba antra dalis Genowefos	30 ct.
Du puikus apraszymai apie nedorybę zydo ir piktą augynimą wajku	\$1.00.
Eglė, žalczių karalienė ir iszgriovimas Kauno pilies 1362 m., du puikus dramatai parasyti Aleksandro Gužuczio,	25c.
Historije gražios Katrukos ir jos visoki atsitikimai	10c.
Historije isz laiko Francuzkos	
„ „ „ valnos Afrikoj	30c.
Iz po budello kalavijo ir Kajimas, dvi puikios apysakos, ant lietuviszko perdėjo V. Stag.	40c.
Istorija Sęptinių Mokintojų	
„ „ „ ir Lietuvio Sapnas	50c.
Jurgis Mitoslawskis „ „ „	80c.
Juozapas Koniuszowski, arba kankinimas Untjotų po valdžia maskoliaus	50c.
Kabalas talpinantis savyje visokius užminimus ir ant jų reikalaujantį atsakymą	10c.
Konstitucija dėl darbinikų „ „ „	10c.
Namelis pustelniko „ „ „	75c.
Nedorybes Rymo Ciesoriu, historije isz laiko „ „ „	
„ „ „ ponawojimo Nerono	80 ct.
Puikus apraszymai tikru atsitikimu isz „ „ „	
„ „ „ czeu wajnos 1863 metu	40 ct.
Prawadnikas angelikos kalbos neabdar.	\$1.00
„ „ „ abdarytas	\$1.25.
Puikus apraszymas apie Lietuvą „ „ „	\$1.00.
Rinalda Rinaldinas „ „ „	\$1.50 ct.
Senowes apraszymas apie Duktery „ „ „	
„ „ „ Filypo Karejwio	50 ct.
Sumyszimas arba bajme tury dydeles akis	
Gykra teisybe isz Suwalku gubernijos	15 ct.
Szwiesa Diewo „ „ „	65 ct.
Titkus Persų Karalius, „ „ „	25 ct.
Užystanawik ant to geraj „ „ „	50 ct.
Witasir Korynna historije isz laiko persekiojimo Bažnyczios 8. per Deoklecijana	95 ct.

PATENTS

Promptly secured. Trade-Marks, Copyrights and Labels registered. Twenty-five years experience. We report whether patent can be secured or not, free of charge. Our fee not due until patent is allowed. 32 page Book Free. H. B. WILLSON & CO., Attorneys at Law, Opp. U. S. Pat. Office. WASHINGTON, D. C.

Kas nori atsigert gardaus Alaus ir kitokių saldžių, karezių ir kitokių skanų gėrymų, tegu užaina pas tikrą lietuvių Al. Maslauską.

Jis taipgi laiko didelę krautuve visokių reikalingų dėl žmogaus dalykų ir mėsinyozią su szviežia mėsa ir riebiomis deszromis, tadgi nepamirszkiteatsilankyti: po Nr. 415, 417 ir 419 W. Main str., Plymouth, Pa.